

Denne tekst tjener udelukkende som dokumentationsværktøj og har ingen retsvirkning. EU's institutioner påtager sig intet ansvar for dens indhold. De autentiske udgaver af de relevante retsakter, inklusive deres betragtninger, er offentliggjort i den Europæiske Unions Tidende og kan findes i EUR-Lex. Disse officielle tekster er tilgængelige direkte via linkene i dette dokument

► B **EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2016/1037**
af 8. juni 2016
om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union
(kodifikation)
(EUT L 176 af 30.6.2016, s. 55)

Ændret ved:

				Tidende		
				nr.	side	dato
► <u>M1</u>	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2321 af 12. december 2017	af	L 338		1	19.12.2017
► <u>M2</u>	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/825 af 30. maj 2018		L 143		1	7.6.2018
► <u>M3</u>	Kommissionens delegerede forordning (EU) 2020/1173 af 4. juni 2020		L 259		1	10.8.2020

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2016/1037

af 8. juni 2016

om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er
medlemmer af Den Europæiske Union

(kodifikation)

Artikel 1

Principper

1. Der kan indføres udligningstold med henblik på at udligne subsidier, der direkte eller indirekte ydes til fremstilling, produktion, udførsel eller transport af varer, hvis overgang til fri omsætning i Unionen medfører, at der forvoldes skade.

2. Uanset stk. 1 finder bestemmelserne i denne forordning fuldt ud anvendelse på varer, der ikke indføres direkte fra oprindelseslandet, men udføres til Unionen fra et andet land, og den eller de pågældende transaktioner anses i påkommende tilfælde for at have fundet sted mellem oprindelseslandet og Unionen.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) »en subsidieret vare«: en vare, hvortil der ydes udligningsberettigede subsidier som defineret i artikel 3 og 4. Sådanne subsidier kan ydes af staten i oprindelseslandet for den indførte vare eller af staten i et andet land, fra hvilket varen udføres til Unionen, i denne forordning benævnt »eksportlandet«
- b) »staten«: en regering eller et hvilket som helst offentligt organ inden for oprindelses- eller eksportlandets område
- c) »samme vare«: en vare som er identisk med, dvs. i enhver henseende magen til den omhandlede vare, eller, hvis en sådan vare ikke findes, en anden vare, der — om end den ikke i enhver henseende er magen til — har egenskaber, som ligger tæt op ad den pågældende vares egenskaber
- d) »skade«: når ikke andet er bestemt, væsentlig skade for en erhvervsgren i Unionen, trussel om væsentlig skade for en erhvervsgren i Unionen eller væsentlig forsinkelse i forbindelse med oprettelsen af en sådan erhvervsgren; »skade« skal fortolkes i overensstemmelse med artikel 8.

Artikel 3

Definition af subsidier

Subsidier anses for at foreligge, hvis:

- 1) a) staten i oprindelses- eller eksportlandet yder et finansielt bidrag, dvs. hvor:

▼B

- i) statslig praksis indebærer direkte overførsel af midler (f.eks. tilskud, lån og indskud af egenkapital), mulige direkte overførsler af midler eller forpligtelser (f.eks. lånegarantier)
- ii) statsindtægter, der ellers er forfaldne, ikke opkræves, eller der gives afkald herpå (f.eks. skatteincitament, såsom skattegodtgørelser); i den forbindelse anses fritagelse af en eksportvare for afgifter eller skatter, som påhviler samme vare, når den er bestemt til indenlandsk forbrug, eller tilbagebetaling af sådanne afgifter eller skatter med beløb, som ikke overstiger dem, der er pålignet varerne, ikke for at være subsidier, forudsat at en sådan fritagelse indrømmes i henhold til bilag I, II og III
- iii) staten leverer varer eller tjenesteydelser ud over den generelle infrastruktur eller indkøber varer
- iv) staten:

— indbetaler midler til en finansieringsmekanisme, eller

— overdrager til eller pålægger et privat organ at varetage en eller flere af den type funktioner, der er omhandlet, i nr. i), ii) og iii), og som normalt ville påhvile staten, og den pågældende praksis ikke reelt afviger fra den praksis, der normalt følges af staten

eller

- b) der foreligger en eller anden form for indkomst- eller prisstøtte i henhold til artikel XVI i GATT 1994, og

2) der herved opnås en fordel.

Artikel 4

Muligheden for at udligne subsidier

1. Subsidier kan kun undergives udligningsforanstaltninger, hvis de er specifikke som defineret i stk. 2, 3 og 4.

2. For at fastslå, om subsidier er specifikke for en virksomhed eller en erhvervsgren eller en gruppe af virksomheder eller erhvervsgrene (i det følgende benævnt »visse virksomheder«) inden for den subsidieydende myndigheds jurisdiktion, gælder følgende principper:

- a) når den subsidieydende myndighed eller den lovgivning, i henhold til hvilken den subsidieydende myndighed udøver sin virksomhed, udtrykkeligt begrænser adgangen til subsidier til kun at omfatte visse virksomheder, er sådanne subsidier specifikke
- b) når den subsidieydende myndighed eller den lovgivning, i henhold til hvilken den subsidieydende myndighed udøver sin virksomhed, fastsætter objektive kriterier eller betingelser for, hvem der er berettiget til at opnå subsidier og for størrelsen heraf, er der ikke tale om specificitet, forudsat at støtteberettigelsen opnås automatisk, og de pågældende kriterier og betingelser overholdes strengt

▼B

- c) skulle der være grund til at antage, at subsidier er specifikke, uanset at de ved anvendelsen af de principper, der er fastlagt i litra a) og b), ser ud til ikke at være det, kan andre faktorer tages i betragtning. Der er tale om følgende: Et subsidieprogram anvendes af et begrænset antal virksomheder eller anvendes i overvejende grad af visse virksomheder, der ydes uforholdsmæssigt store subsidier til visse virksomheder og den måde, hvorpå den subsidieydende myndighed har udøvet sine skønsbeføjelser ved beslutningen om at yde subsidier. I den forbindelse tages der navnlig hensyn til oplysninger om, hvor hyppigt anmodninger om subsidieydelser afvises eller imødekommes og til grundene til sådanne afgørelser.

I litra b) forstås ved »objektive kriterier eller betingelser« sådanne kriterier eller betingelser, som er neutrale, som ikke begunstiger visse virksomheder på bekostning af andre, og som er af økonomisk art og anvendes horisontalt, såsom antal beskæftigede eller virksomhedsstørrelse.

Kriterierne eller betingelserne skal klart fremgå af love, forskrifter eller andre officielle dokumenter, således at de let kan kontrolleres.

Ved anvendelsen af første afsnit, litra c), tages der hensyn til, i hvor høj grad der er tale om diversificering af den økonomiske aktivitet inden for den subsidieydende myndigheds jurisdiktion, og hvor længe subsidieprogrammet har været i anvendelse.

3. Subsidier, som er begrænset til at omfatte visse virksomheder i et nærmere bestemt geografisk område inden for den subsidieydende myndigheds jurisdiktion, er specifikke. Fastsættelse eller ændring af generelt gældende afgiftssatser, som foranstalles af statslige eller andre myndigheder, der er beføjet hertil, anses i denne forordning ikke for at være specifikke subsidier.

4. Uanset stk. 2 og 3 anses følgende subsidier for at være specifikke:

- a) subsidier, som retligt eller faktisk, enten udelukkende eller som en af flere andre betingelser, er betinget af eksportresultater, herunder de i bilag I anførte eksempler
- b) subsidier, der enten udelukkende eller som en af flere andre betingelser er betinget af anvendelsen af indenlandske varer frem for indførte varer.

I litra a) skal subsidier anses for faktisk at være betinget af eksportresultater, når det af de faktiske omstændigheder fremgår, at ydelsen af subsidier, om end den ikke er retligt betinget af eksportresultaterne, i virkeligheden er bundet til den faktiske eller forventede udførsel eller til de forventede eksportindtægter. Det forhold, at der ydes subsidier til eksporterende virksomheder, er ikke i sig selv tilstrækkeligt til at fastslå, at der er tale om eksportsubsidier som defineret i denne bestemmelse.

▼B

5. Afgørelser om specificitet i henhold til denne artikel skal klart dokumenteres på grundlag af positivt bevismateriale.

*Artikel 5***Beregning af det udligningsberettigede subsidiebeløb**

Det udligningsberettigede subsidiebeløb beregnes udtrykt ved den fordel, som det konstateres, at modtageren har opnået i undersøgelsesperioden vedrørende subsidier. Normalt skal denne periode være modtagerens seneste regnskabsår, men det kan være enhver anden periode på mindst seks måneder forud for tidspunktet for indledningen af undersøgelsen, for hvilken der foreligger pålidelige finansielle og andre relevante data.

*Artikel 6***Beregning af fordelene for modtageren**

Ved beregning af fordelene for modtageren gælder følgende regler:

- a) statsligt indskud af egenkapital anses ikke for at indebære en fordel, medmindre investeringen kan betragtes som uoverensstemmende med den sædvanlige investeringspraksis (herunder for indskud af risikovillig kapital), som private investorer i oprindelses- og/eller eksportlandet følger
- b) statslån anses ikke for at indebære en fordel, medmindre der er forskel mellem det beløb, som den virksomhed, der modtager lånet, betaler for statslånet, og det beløb, som den pågældende virksomhed måtte betale for et tilsvarende lån på markedsvilkår, som den faktisk kunne opnå på markedet. I så fald er fordelene lig med forskellen mellem disse to beløb
- c) en statslig lånegaranti anses ikke for at indebære en fordel, medmindre der er en forskel mellem det beløb, som den virksomhed, der modtager garantien, betaler for et lån, som garanteres af staten, og det beløb, som den pågældende virksomhed måtte betale for et tilsvarende lån på markedsvilkår uden en sådan statslig garanti. I så fald er fordelene lig med forskellen mellem disse to beløb justeret for eventuelle forskelle i gebyrer
- d) statslig levering af varer eller tjenesteydelser eller indkøb af varer anses ikke for at indebære en fordel, medmindre leveringen finder sted mod utilstrækkeligt vederlag, eller der for indkøbet er betalt mere end tilstrækkeligt vederlag. Om vederlaget er tilstrækkeligt, afgøres på grundlag af gældende markedsvilkår for de pågældende varer eller tjenesteydelser i leverings- eller købslandet (herunder pris, kvalitet, disponibilitet, omsættelighed, transport og andre købs- og salgsbetingelser).

▼B

Hvis der ikke for den pågældende vare eller tjenesteydelse i leverings- eller købslandet foreligger sådanne gældende markedsvilkår, der kan anvendes som relevante referencer, finder følgende regler anvendelse:

- i) de gældende vilkår i det pågældende land justeres på grundlag af de i dette land gældende faktiske omkostninger, priser og andre faktorer med et passende beløb, der afspejler de almindelige markedsvilkår, eller
- ii) hvis det er relevant, anvendes de vilkår, der gælder på et andet lands marked eller på verdensmarkedet, og hvortil modtageren har adgang.

*Artikel 7***Generelle bestemmelser for beregningen**

1. Det udligningsberettigede subsidiebeløb beregnes pr. enhed af den subsidierede vare, der er udført til Unionen.

Ved beregningen af dette beløb kan følgende fratrækkes det samlede subsidiebeløb:

- a) ethvert ansøgningsgebyr eller andre omkostninger, der nødvendigvis påløber for at blive subsidieberettiget eller opnå subsidier
- b) eksportafgifter, told eller andre afgifter, der opkræves ved udførsel af varen til Unionen specielt med henblik på at udligne subsidierne.

Stiller en berørt part krav om fradrag, skal den pågældende bevise, at kravet er berettiget.

2. Ydes subsidier ikke på grundlag af de fremstillede, producerede, udførte eller transporterede mængder, fastsættes det udligningsberettigede subsidiebeløb ved efter omstændighederne at fordele værdien af de samlede subsidier i forhold til omfanget af produktionen, salget eller udførslen af den pågældende vare i undersøgelsesperioden vedrørende subsidier.

3. Kan ydelsen af subsidier knyttes til erhvervelse af eller fremtidig erhvervelse af anlægsaktiver, beregnes det udligningsberettigede subsidiebeløb ved at fordele beløbet over en periode, der afspejler den normale afskrivningsperiode for sådanne aktiver inden for den pågældende erhvervsgren.

Det således beregnede beløb, som kan henføres til undersøgelsesperioden, herunder beløb, der vedrører anlægsaktiver, som er erhvervet før denne periode, fordeles som beskrevet i stk. 2.

Forringes aktivernes værdi ikke, sidestilles subsidierne med et rentefrit lån og behandles i overensstemmelse med artikel 6, litra b).

4. Kan ydelsen af subsidier ikke knyttes til erhvervelse af anlægsaktiver, skal det beløb, som svarer til den fordel, der er opnået i undersøgelsesperioden, principielt henføres til denne periode og fordeles som beskrevet i stk. 2, medmindre særlige omstændigheder gør sig gældende, som berettiger henførsel til en anden periode.

Artikel 8

Konstatering af skade

1. En konstatering af, om der foreligger skade, baseres på positivt bevismateriale og indebærer en objektiv undersøgelse både af:

- a) omfanget af den subsidierede indførsel og dennes indvirkning på prisen på samme vare på markedet i Unionen, og
- b) denne indførsels virkninger for den pågældende erhvervsgren i Unionen.

2. Med hensyn til omfanget af den subsidierede indførsel fastslås det, om der har været tale om betydelig stigning i indførslen enten absolut eller i forhold til produktion eller forbrug i Unionen. Hvad angår den subsidierede indførsels virkning på priserne, tages det i betragtning, om de subsidierede varer udbydes til en væsentligt lavere pris end prisen på samme vare fremstillet af erhvervsgrenen i Unionen, eller om priserne som følge af en sådan indførsel er blevet trykket betydeligt, eller om prisstigninger, som ellers ville være indtruffet, i væsentlig grad hindres. Hverken en enkelt eller flere af disse faktorer er nødvendigvis udslagsgivende for afgørelsen.

3. Er indførslen af en vare fra mere end ét land samtidigt omfattet af antisubsidieundersøgelser, kan virkningerne af en sådan indførsel kun vurderes kumulativt, hvis det fastslås, at

- a) det udligningsberettigede subsidiebeløb, der er fastlagt for indførslen fra hvert af de pågældende lande, ikke er minimalt som defineret i artikel 14, stk. 5, og den indførte mængde fra hvert land ikke er ubetydelig, og
- b) det vil være hensigtsmæssigt at foretage en kumulativ vurdering af virkningerne af indførslen på baggrund af vilkårene for konkurrencen mellem de indførte varer og vilkårene for konkurrencen mellem de indførte varer og den i Unionen fremstillede vare.

4. Undersøgelsen af virkningerne af den subsidierede indførsel for den pågældende erhvervsgren i Unionen skal omfatte en vurdering af alle relevante økonomiske faktorer og forhold, der har indflydelse på erhvervsgrenens situation, herunder: at en erhvervsgren er inde i en periode, hvor den søger at overvinde virkningerne af tidligere subsidiering eller dumping; størrelsen af de udligningsberettigede subsidier, den faktiske og mulige nedgang i salg, fortjeneste, produktion, markedsandel, produktivitet, forrentning af investeret kapital og kapacitetsudnyttelse; faktorer, der påvirker priserne i Unionen; faktisk og mulig negativ

▼B

indvirkning på likviditet, lagerbeholdninger, beskæftigelse, lønninger, vækst og mulighederne for at tilvejebringe kapital eller foretage investeringer, og hvad angår landbrug, om der har været tale om en øget byrde for statsstøttede programmer. Denne opregning er ikke udtømmende, og hverken en eller flere af disse faktorer er nødvendigvis udslagsgivende for afgørelsen.

5. Det skal på grundlag af alle de relevante beviser, der er fremlagt i forbindelse med stk. 1, påvises, at den subsidierede indførsel forvolder skade. Dette indebærer specielt en påvisning af, at de mængder og/eller priser, der er fastlagt i henhold til stk. 2, er ansvarlige for de virkninger for en erhvervsgren i Unionen, som er omhandlet i stk. 4, og at disse virkninger er så alvorlige, at de kan betegnes som væsentlig skade.

6. Der foretages også en undersøgelse af andre kendte faktorer end den subsidierede indførsel, som samtidig skader den pågældende erhvervsgren i Unionen, for at sikre, at skade, der forvoldes af sådanne andre faktorer, ikke tilskrives den subsidierede indførsel i henhold til stk. 5. Faktorer, der kan tages hensyn til i den forbindelse, indbefatter mængde og priser for så vidt angår varer, som ikke indføres til subsidierede priser, nedgang i efterspørgslen eller ændringer i forbrugsmønstret, restriktiv handelspraksis og konkurrence mellem producenter i tredjelande og producenter i Unionen, den teknologiske udvikling samt EU-erhvervsgrenens eksportresultater og produktivitet.

7. Virkningerne af den subsidierede indførsel vurderes i forhold til EU-erhvervsgrenens produktion af samme vare, når der foreligger oplysninger, der muliggør en afgrænsning af denne produktion på grundlag af kriterier såsom produktionsprocessen og producenternes salg og fortjeneste. Er det ikke muligt klart at afgrænse denne produktion, vurderes virkningerne af den subsidierede indførsel ved en undersøgelse af produktionen af den snævrere mulige varegruppe eller det mindste varesortiment, der omfatter samme vare, og hvorfor de nødvendige oplysninger kan tilvejebringes.

8. Konstatning af, om der foreligger en trussel om væsentlig skade, skal baseres på kendsgerninger, og ikke blot på påstande, formodninger eller fjerne muligheder. Den ændring i omstændighederne, der vil kunne skabe en situation, hvor de pågældende subsidier vil forvolde skade, skal klart have kunnet forudses og være umiddelbart forestående.

For at afgøre, om der foreligger trussel om væsentlig skade, bør der tages hensyn til faktorer såsom:

- a) arten af den eller de pågældende subsidieydelse og den indvirkning på handelen, de sandsynligvis vil medføre
- b) en betydelig forøgelse af stigningstakten i den subsidierede indførsel til markedet i Unionen, som indebærer sandsynlighed for en væsentlig stigning i indførslen
- c) hvorvidt der er en tilstrækkelig ledig kapacitet hos eksportøren eller en umiddelbart forestående betydelig forøgelse heraf, som indebærer sandsynlighed for en betydelig forøgelse af den subsidierede udførsel til Unionen, idet der tages hensyn til andre eksportmarkeders evne til at absorbere eventuel yderligere udførsel

▼B

d) om de pågældende varer indføres til priser, som har til følge, at priserne i væsentlig grad trykkes, eller prisforhøjelser, som ellers ville have fundet sted, hindres, samt at det må påregnes, at efterspørgslen efter indførte varer vil blive øget

e) lagerbeholdningerne af den vare, der er omfattet af undersøgelsen.

Ingen af ovennævnte faktorer er nødvendigvis udslagsgivende for afgørelsen, men en undersøgelse af samtlige faktorer skal føre til den konklusion, at der er overhængende risiko for yderligere subsidieret udførsel, og at der vil blive forvoldt væsentlig skade, hvis der ikke træffes beskyttelsesforanstaltninger.

*Artikel 9***Definition af erhvervsgren i Unionen****▼M2**

1. I denne forordning forstås ved »erhvervsgren i Unionen« samtlige producenter i Unionen af samme vare eller de af dem, hvis samlede produktion af den pågældende vare udgør en betydelig del af den samlede produktion i Unionen af sådanne varer, med undtagelse af følgende tilfælde:

▼B

a) når producenterne er forretningsmæssigt forbundet med eksportørerne eller importørerne, eller når de selv er importører af den vare, hvortil der angiveligt ydes subsidier, kan der ved »erhvervsgren i Unionen« forstås de øvrige producenter

b) under ganske særlige omstændigheder kan Unionens område, for så vidt angår den pågældende produktion, inddeles i to eller flere konkurrerende markeder, og producenterne inden for hvert enkelt marked kan betragtes som en særskilt erhvervsgren, når

i) producenterne inden for et sådant marked sælger hele eller næsten hele deres produktion af den pågældende vare på dette marked, og

ii) producenter af denne vare, som har deres virksomhed andetsteds i Unionen, ikke i væsentlig grad dækker efterspørgslen på det pågældende marked.

Under sådanne omstændigheder kan skade anses for at være forvoldt, selv om en betydelig del af den samlede erhvervsgren i Unionen ikke har lidt skade, under forudsætning af at den subsidierede indførsel er koncentreret på et sådant isoleret marked, og endvidere at hele eller næsten hele produktionen på et sådant marked skades af den subsidierede indførsel.

2. Med henblik på stk. 1 anses producenterne kun for at være forretningsmæssigt forbundet med eksportørerne eller importørerne, hvis:

a) en af parterne direkte eller indirekte kontrollerer den anden part

b) begge parter kontrolleres direkte eller indirekte af en tredjepart, eller

c) de tilsammen direkte eller indirekte kontrollerer en tredjepart, forudsat at der er grund til at antage eller nære mistanke om, at forbindelsen har til følge, at den pågældende producent optræder anderledes end ikke-forbundne producenter.

▼B

I dette stykke anses en part for at kontrollere en anden part, når førstnævnte retligt eller faktisk er i stand til at lægge bånd på eller gribe ind over for sidstnævnte.

3. Anses en erhvervsgren i Unionen for at bestå af producenterne i en bestemt region, indrømmes eksportørerne eller den regering, der yder de udligningsberettigede subsidier, mulighed for at afgive tilsagn i medfør af artikel 13, for så vidt angår den pågældende region. I sådanne tilfælde skal der ved vurderingen af Unionens interesse i de pågældende foranstaltninger tages særligt hensyn til regionens interesser. Afgives der ikke omgående et fyldestgørende tilsagn, eller foreligger den situation, som omhandlet i artikel 13, stk. 9 og 10, kan der indføres midlertidig eller endelig udligningstold for Unionen som helhed. I sådanne tilfælde kan tolden, hvis det er praktisk muligt, begrænses til kun at omfatte bestemte producenter eller eksportører.

4. Artikel 8, stk. 7, finder anvendelse på nærværende artikel.

*Artikel 10***Indledning af procedure**

1. En undersøgelse med henblik på at fastslå forekomsten, omfanget og virkningen af påståede subsidier indledes på grundlag af en skriftlig klage indgivet af enhver fysisk eller juridisk person eller enhver sammenslutning uden status som juridisk person, som optræder på vegne af en erhvervsgren i Unionen, jf. dog stk. 8.

▼M2

Klager kan også indgives samlet af erhvervsgrenen i Unionen eller af enhver fysisk eller juridisk person eller enhver sammenslutning uden status som juridisk person, der optræder på vegne heraf, og af fagforeninger, eller kan støttes af fagforeninger. Dette berører ikke muligheden for, at erhvervsgrenen i Unionen kan trække klagen tilbage.

▼B

Klagen kan indgives til Kommissionen eller til en medlemsstat, der skal videresende den til Kommissionen. Kommissionen sender medlemsstaterne en genpart af enhver klage, den modtager. En klage anses for at være indgivet på den første arbejdsdag efter afleveringen til Kommissionen pr. anbefalet post eller efter Kommissionens skriftlige anerkendelse af modtagelsen.

Når en medlemsstat i tilfælde, hvor der ikke foreligger nogen klage, er i besiddelse af tilstrækkelige beviser for, at der ydes subsidier og forvoldes skade for en erhvervsgren i Unionen som følge heraf, underretter den straks Kommissionen om sådanne beviser.

▼M2

1a. Kommissionen letter adgangen til det handelspolitiske beskyttelsesinstrument for forskelligartede og fragmenterede erhvervssektorer, der hovedsagelig består af små og mellemstore virksomheder (SMV'er) ved hjælp af en specifik SMV- helpdesk, f.eks. ved oplysningskampagner, ved at give generelle oplysninger og forklaringer om procedurer og om, hvordan man indgiver en klage, ved at udgive standardspørgeske-maer på alle officielle EU-sprog og svare på generelle, ikkesagsspecifikke forespørgsler.

▼M2

SMV-helpdesken stiller standardformularer til statistikker, der skal indsendes til bestemte formål, og spørgeskemaer til rådighed.

▼B

2. En klage i henhold til stk. 1 skal indeholde tilstrækkelige beviser for, at der ydes udligningsberettigede subsidier (herunder om muligt størrelsen heraf), at der forvoldes skade og foreligger en årsagssammenhæng mellem den påståede subsidierede indførsel og den påståede skade. Klagen skal indeholde sådanne oplysninger, som den klagende part med rimelighed kan forventes at være i besiddelse af med hensyn til følgende:

a) klagerens identitet og en redegørelse for omfanget og værdien af klagerens produktion i Unionen af samme vare. Når der indgives skriftlig klage på vegne af den pågældende erhvervsgren i Unionen, skal denne erhvervsgren i klagen identificeres ved angivelse af alle kendte producenter i Unionen af samme vare (eller sammenslutninger af producenter i Unionen af samme vare), og så vidt muligt en redegørelse for omfanget og værdien af produktionen i Unionen af samme vare, som sådanne producenter tegner sig for

b) en fuldstændig beskrivelse af den vare, hvortil der angiveligt ydes subsidier, navnet på det eller de pågældende oprindelses- eller eksportlande, identiteten af hver kendt eksportør eller udenlandsk producent og en liste over de personer, der vides at indføre den pågældende vare

c) beviser for, at der ydes subsidier, og for størrelsen og arten heraf, samt beviser for, at de pågældende subsidier er udligningsberettigede

d) ændringerne i omfanget af den påståede subsidierede indførsel, denne indførsels indvirkning på priserne på samme vare på markedet i Unionen og følgevirkningerne for den pågældende erhvervsgren i Unionen dokumenteret ved relevante faktorer og forhold, som har indflydelse på unionserhvervsgrenens situation, såsom de i artikel 8, stk. 2 og 4, anførte.

3. Kommissionen undersøger så vidt muligt, om oplysningerne i klagen er korrekte og så fyldestgørende, at det kan fastslås, at der foreligger tilstrækkeligt bevismateriale til at begrunde indledningen af en undersøgelse.

4. En undersøgelse kan indledes for at fastslå, om de påståede subsidier er specifikke som omhandlet i artikel 4, stk. 2 og 3.

5. Der kan også indledes en undersøgelse vedrørende foranstaltninger af den art, der er opført i bilag IV, for så vidt de indeholder et element af subsidier som defineret i artikel 3 med henblik på at fastslå, om de pågældende foranstaltninger er i fuld overensstemmelse med bestemmelserne i nævnte bilag.

▼B

6. Der indledes ikke en undersøgelse i medfør af stk. 1, medmindre det på grundlag af en undersøgelse af, i hvor høj grad der blandt producenterne i Unionen af samme vare er givet udtryk for tilslutning til eller opposition mod klagen, er fastslået, at klagen er indgivet af eller på vegne af den pågældende erhvervsgren i Unionen. Klagen anses for at være indgivet »af eller på vegne af en erhvervsgren i Unionen«, hvis den har tilslutning fra producenter i Unionen, hvis samlede produktion udgør mere end 50 % af den samlede produktion af samme vare fremstillet af den del af den pågældende erhvervsgren i Unionen, som enten giver udtryk for tilslutning til eller opposition mod klagen. Der indledes dog ikke en undersøgelse, når de producenter i Unionen, der udtrykkeligt giver deres tilslutning til klagen, tegner sig for mindre end 25 % af den samlede produktion af samme vare fremstillet af den pågældende erhvervsgren i Unionen.

7. Myndighederne offentliggør ikke en klage, medmindre der er truffet afgørelse om indledning af en undersøgelse. Snarest muligt efter modtagelsen af en behørigt dokumenteret klage i henhold til denne artikel og under alle omstændigheder inden iværksættelsen af en undersøgelse underretter Kommissionen imidlertid det pågældende oprindelses- og/eller eksportland, og det indbydes til konsultationer med henblik på at klarlægge situationen med hensyn til de spørgsmål, der er omhandlet i stk. 2, og for at nå til en gensidigt tilfredsstillende løsning.

▼M1

Kommissionen tilbyder også konsultationer til det pågældende oprindelses- og/eller eksportland med hensyn til andre subsidier, som er blevet konstateret i løbet af undersøgelsen. Kommissionen fremsender i disse tilfælde et sammendrag af de væsentligste elementer vedrørende andre subsidier, navnlig dem, der er omhandlet i stk. 2, litra c). Hvis de ekstra subsidier ikke omfattes af indledningsmeddelelsen, ændres indledningsmeddelelsen, og den ændrede udgave offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*. Alle interesserede parter gives yderligere og tilstrækkelig tid til at fremsætte bemærkninger.

▼B

8. Beslutter Kommissionen under særlige omstændigheder at indlede en undersøgelse, uden at have modtaget en skriftlig klage eller på vegne af en erhvervsgren i Unionen vedrørende indledning af en sådan undersøgelse, indledes undersøgelsen, hvis der foreligger tilstrækkelige beviser for, at der ydes udligningsberettigede subsidier, at der forvoldes skade, og at der foreligger en årsagssammenhæng, som omhandlet i stk. 2, til at begrunde indledningen af en sådan undersøgelse. Kommissionen fremsender oplysninger til medlemsstaterne, når den har fastslået, at der er behov for at indlede en sådan undersøgelse.

9. Beviserne vedrørende både subsidier og skade behandles samtidigt ved afgørelsen af, om der skal indledes undersøgelse eller ej. En klage afvises, når der ikke foreligger tilstrækkelige beviser for enten udligningsberettigede subsidier eller skade til at begrunde en videreførelse af sagen. Der skal ikke indledes procedure mod lande, hvis indførsler udgør en markedsandel på under 1 %, medmindre disse lande tilsammen tegner sig for 3 % eller derover af forbruget i Unionen.

10. Klagen kan trækkes tilbage forud for indledningen af procedure, og den anses i så fald for ikke at være indgivet.

▼B

11. Står det klart, at der foreligger tilstrækkelige beviser til at berettige, at der indledes en procedure, indleder Kommissionen en sådan procedure senest 45 dage efter datoen for klagens indgivelse og offentliggør en meddelelse herom i *Den Europæiske Unions Tidende*. Er de fremlagte beviser utilstrækkelige, underrettes klageren herom inden for en frist på 45 dage fra datoen for klagens indgivelse til Kommissionen. Kommissionen fremsender oplysninger til medlemsstaterne vedrørende dens analyse af klagen normalt inden for 21 dage fra datoen, hvor oplysningerne er indgivet til Kommissionen.

12. I meddelelsen om indledning af procedure gives der underretning om indledning af en undersøgelse, og det oplyses, hvilken vare og hvilke lande der er tale om, der gives et sammendrag af de modtagne oplysninger, og det fastsættes, at alle relevante oplysninger skal meddeles Kommissionen.

Endvidere fastsættes den frist, inden for hvilken berørte parter kan tilkendegive deres synspunkter skriftligt og indgive oplysninger, hvis der som led i undersøgelsen skal tages hensyn til sådanne synspunkter og oplysninger; endelig fastsættes den frist, inden for hvilken berørte parter kan anmode om at blive hørt af Kommissionen i henhold til artikel 11, stk. 5.

13. Kommissionen underretter de eksportører og importører og repræsentative sammenslutninger af eksportører eller importører, som den ved er berørt af sagen, oprindelses- og/eller eksportlandet samt klagerne om indledningen af proceduren, og under behørig hensyntagen til beskyttelsen af fortrolige oplysninger stiller den den fulde ordlyd af den skriftlige klage, som omhandlet i henhold til stk. 1, til rådighed for de kendte eksportører og for myndighederne i oprindelses- og/eller eksportlandet, og på anmodning også for andre berørte parter. Er der tale om et særlig stort antal eksportører, kan den fulde ordlyd af den skriftlige klage i stedet blot stilles til rådighed for myndighederne i oprindelses- og/eller eksportlandet eller for den relevante erhvervssammenslutning.

14. En antisubsidieundersøgelse må ikke være en hindring for toldbehandlingen.

Artikel 11

Undersøgelse

1. Efter indledningen af proceduren indleder Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne en undersøgelse på unionsplan. En sådan undersøgelse omfatter både subsidiering og deraf følgende skade, og disse spørgsmål undersøges samtidigt.

For at sikre, at undersøgelsesresultaterne er repræsentative, vælges der en undersøgelsesperiode, som, for så vidt angår subsidier, normalt skal omfatte den undersøgelsesperiode, der er omhandlet i artikel 5.

Oplysninger, som vedrører en periode, der ligger senere end undersøgelsesperioden, tages normalt ikke i betragtning.

2. Parter, som modtager spørgeskemaer, der anvendes som led i en antisubsidieundersøgelse, indrømmes en svarfrist på mindst 30 dage. Fristen for eksportørerne regnes fra datoen for modtagelsen af spørgeskemaet, der med henblik herpå anses for at være modtaget en uge fra den dag, på hvilken det blev afsendt til eksportøren eller blev overgivet

▼B

til den pågældende diplomatiske repræsentant for oprindelses- og/eller eksportlandet. Under behørig hensyntagen til de frister, der gælder for undersøgelsen, kan der indrømmes en forlængelse af ovennævnte frist på 30 dage, forudsat at den pågældende part giver en god begrundelse for en sådan forlængelse i form af de særlige omstændigheder, der gør sig gældende.

3. Kommissionen kan anmode medlemsstaterne om at indgive oplysninger, og medlemsstaterne tager alle nødvendige skridt til at efterkomme sådanne anmodninger.

De meddeler Kommissionen de ønskede oplysninger samt alle resultater af efterprøvning, kontrol og undersøgelser, som er foretaget.

Er disse oplysninger af almen interesse, eller fremsætter en medlemsstat ønske herom, videregiver Kommissionen dem til medlemsstaterne, forudsat at de ikke er fortrolige, i hvilket tilfælde der sendes et ikke-fortroligt sammendrag.

4. Kommissionen kan anmode medlemsstaterne om at foretage den nødvendige efterprøvning og kontrol, særlig hos importører, handlende og producenter i Unionen, og at foretage undersøgelser i tredjelande, forudsat at de berørte virksomheder giver deres samtykke hertil, og at regeringen i det pågældende land er blevet officielt underrettet herom og ikke rejser indvendinger herimod.

Medlemsstaterne tager alle nødvendige skridt til at efterkomme sådanne anmodninger fra Kommissionen.

Tjenestemænd fra Kommissionen kan på anmodning fra Kommissionen eller en medlemsstat bemyndiges til at bistå embedsmænd i medlemsstaterne i udførelsen af deres opgaver.

5. De berørte parter, der har givet sig til kende i henhold til i artikel 10, stk. 12, andet afsnit, skal høres, hvis de inden for den frist, der er fastsat i den meddelelse, som er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, skriftligt anmoder om en sådan høring og i denne forbindelse godtgør, at de er en berørt part, der sandsynligvis vil blive berørt af resultatet af proceduren, og at der er særlige grunde til, at de bør høres.

6. De pågældende importører, eksportører og klager, som har givet sig til kende i henhold til i artikel 10, stk. 12, andet afsnit, samt staten i oprindelses- og/eller eksportlandet indrømmes på anmodning lejlighed til at møde de parter, der har modstridende interesser, således at modstående synspunkter kan fremføres, og indsigelser gøres gældende.

Der skal i den forbindelse tages hensyn til, at det er nødvendigt at bevare oplysningernes fortrolige karakter og at sikre parternes interesser.

Ingen af parterne skal være forpligtet til at give møde, og udeblivelse skal ikke være til skade for den pågældende parts sag.

Kommissionen tager hensyn til mundtlige oplysninger, der meddeles i henhold til dette stykke, for så vidt de efterfølgende bekræftes skriftligt.

▼ M2

7. Unionens producenter, staten i oprindelseslandet og/eller eksportlandet, fagforeninger, importører og eksportører samt deres repræsentative sammenslutninger, brugere og forbrugerorganisationer, som har givet sig til kende i overensstemmelse med artikel 10, stk. 12, andet afsnit, kan på skriftlig anmodning få indsigt i alle oplysninger, som parter i undersøgelsen har indgivet til Kommissionen, i modsætning til interne dokumenter udarbejdet af myndighederne i Unionen eller dens medlemsstater, forudsat at disse oplysninger har betydning for fremlæggelsen af deres sag, at de ikke er fortrolige som omhandlet i artikel 29, og at de anvendes som led i undersøgelsen.

▼ B

De pågældende parter kan meddele deres syn på sådanne oplysninger, og der skal tages hensyn til deres bemærkninger i det omfang, de er tilstrækkeligt dokumenteret i svaret.

8. Undtagen under de omstændigheder, der er omhandlet i artikel 28, skal det, i det omfang det er muligt, sikres, at de oplysninger, som berørte parter meddeler, og som lægges til grund for de afgørelser, der træffes, er korrekte.

▼ M2

9. For procedurer, der er indledt i henhold til artikel 10, stk. 11, skal en undersøgelse så vidt muligt afsluttes inden et år. I alle tilfælde skal sådanne undersøgelser afsluttes senest 13 måneder efter deres indledning i overensstemmelse med resultaterne i henhold til artikel 13 om tilsagn eller resultaterne i henhold til artikel 15 om endelige foranstaltninger. Undersøgelsesperioderne skal så vidt muligt, navnlig for forskelligartede og fragmenterede sektorer, der hovedsageligt består af SMV'er, falde sammen med regnskabsåret.

▼ B

10. I hele undersøgelsesperioden giver Kommissionen staten i oprindelses- og/eller eksportlandet rimelig lejlighed til at fortsætte konsultationerne med henblik på at klarlægge de faktiske omstændigheder og nå til en gensidigt tilfredsstillende løsning.

▼ M2

11. Producenter i Unionen af samme vare anmodes om at samarbejde med Kommissionen i forbindelse med undersøgelser, som er indledt i henhold til artikel 10, stk. 8.

12. Kommissionen opretter kontoret for høringskonsulenten, hvis beføjelser og ansvarsområder fastsættes i et mandat, der vedtages af Kommissionen, og som skal sikre en effektiv udøvelse af de berørte parter procedurerettigheder.

▼ B*Artikel 12***Midlertidige foranstaltninger****▼ M2**

1. Der kan indføres midlertidig told, hvis

a) der er indledt en procedure i overensstemmelse med artikel 10

b) der er offentliggjort en meddelelse herom, og de berørte parter har haft tilstrækkelig mulighed for at meddele oplysninger og fremsætte bemærkninger i henhold til artikel 10, stk. 12, andet afsnit

▼ M2

- c) der er truffet en foreløbig positiv afgørelse om, at der ydes udligningsberettigede subsidier til den indførte vare med deraf følgende skade for erhvervsgrenen i Unionen, og
- d) det af hensyn til beskyttelsen af Unionens interesser er nødvendigt at gribe ind for at hindre, at der forvoldes skade.

Midlertidig told indføres ikke tidligere end 60 dage og ikke senere end ni måneder efter tidspunktet for indledningen af proceduren.

Den midlertidige udligningstold skal svare til det samlede midlertidigt fastsatte udligningsberettigede subsidiebeløb.

Hvis Kommissionen på grundlag af alle fremlagte oplysninger foreløbigt klart kan fastslå, at det ikke er i Unionens interesse at indføre den pågældende midlertidige told, skal den midlertidige udligningstold være tilstrækkelig til at afhjælpe den skade, der er påført erhvervsgrenen i Unionen, hvis denne told er lavere end det samlede udligningsberettigede subsidiebeløb.

Der må ikke pålægges midlertidig told i en periode på tre uger, efter at oplysningerne i artikel 29a er blevet meddelt til de berørte parter (forhåndsfremlæggelsesperiode). Meddelelsen af disse oplysninger foregriber ikke senere relaterede afgørelser, som Kommissionen måtte træffe.

Senest den 9. juni 2020 undersøger Kommissionen, om der i løbet af forhåndsfremlæggelsesperioden har været en betydelig stigning i indførslen, og i så fald om dette har påført erhvervsgrenen i Unionen yderligere skade på trods af de foranstaltninger, som Kommissionen måtte have truffet på grundlag af artikel 24, stk. 5a, og artikel 15, stk. 1. Den skal navnlig basere sig på oplysninger indsamlet på grundlag af artikel 24, stk. 6, og alle relevante oplysninger, som den råder over. Kommissionen vedtager en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 32b for at ændre forhåndsfremlæggelsesperioden til to uger i tilfælde af en betydelig stigning i indførslen, som har forårsaget yderligere skade, og til fire uger, hvis dette ikke er tilfældet.

Kommissionen offentliggør på sit websted sin intention om at indføre midlertidig told, herunder information om de mulige toldsætter, samtidig med at den meddeler interesserede parter oplysningerne i henhold til artikel 29a.

1a. Når skadesmargenen beregnes på grundlag af en målpris, fastsættes målførtjenesten under hensyntagen til faktorer som rentabilitetsniveauet inden stigningen i indførsler fra det land, der undersøges, det rentabilitetsniveau, som er nødvendigt for at dække alle omkostninger og investeringer, forskning og udvikling og innovation samt det rentabilitetsniveau, som kan forventes under normale konkurrencevilkår. Denne profitmargin skal ikke være lavere end 6 %.

1b. Ved fastsættelse af målprisen skal de faktiske produktionsomkostninger for erhvervsgrenen i Unionen i henhold til multilaterale miljøaftaler og protokoller hertil, som Unionen er part i, eller i konventioner under Den Internationale Arbejdsorganisation (ILO) opført i bilag

▼M2

Ia være behørigt afspejlet. Der tages desuden hensyn til fremtidige omkostninger, der ikke er omfattet af denne artikels stk. 1a, og som følger af disse aftaler og konventioner, og som erhvervsgrenen i Unionen vil pådrage sig i løbet af den periode, hvor foranstaltningen i henhold til artikel 18, stk. 1, anvendes.

▼B

2. Der skal stilles en garanti som sikkerhed for den midlertidige told, og de pågældende varers overgang til fri omsætning i Unionen er betinget af, at der stilles en sådan garanti.

3. Kommissionen træffer midlertidige foranstaltninger efter proceduren i artikel 25, stk. 4.

4. Anmoder en medlemsstat om, at Kommissionen griber ind omgående, og er betingelserne i stk. 1, første og andet afsnit, opfyldt, træffer Kommissionen inden for en frist på højst fem arbejdsdage efter modtagelsen af anmodningen afgørelse om, hvorvidt der skal indføres midlertidig udligningstold.

5. Den midlertidige udligningstold anvendes i højst fire måneder.

*Artikel 13***Tilsagn****▼M2**

1. Såfremt der er truffet en foreløbig positiv afgørelse om, at der finder subsidiering sted og forvoldes skade som følge heraf, kan Kommissionen efter rådgivningsproceduren i artikel 25, stk. 2, godtage tilfredsstillende frivillige tilsagn fra virksomheder, hvorefter:

- a) oprindelses- og/eller eksportlandet tiltræder at eliminere eller begrænse subsidieringen eller at træffe andre foranstaltninger vedrørende dens effekt, eller
- b) enhver eksportør forpligter sig til at ændre sine priser eller at indstille udførslen til det berørte område for så vidt som der tildeles sådanne udførsler udligningsberettigede subsidier og såfremt den skadelige virkning af subsidierne dermed bringes til ophør.

I så tilfælde og så længe tilsagnene gælder, finder den midlertidige told, der er indført af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 12, stk. 3, eller eventuelt den endelige told, der er indført i overensstemmelse med artikel 15, stk. 1, ikke anvendelse på den relevante indførsel af den pågældende vare, som er fremstillet af de selskaber, der henvises til i Kommissionens afgørelse om godtagelse af tilsagn med efterfølgende ændringer.

Prisforhøjelser i medfør af sådanne tilsagn skal ikke være større end nødvendigt for at udligne det udligningsberettigede subsidiebeløb.

Hvis Kommissionen på grundlag af alle fremlagte oplysninger foreløbigt klart kan fastslå, at det ikke er i Unionens interesse, at prisforhøjelsen fastsættes i overensstemmelse med sådanne tilsagn, jf. denne artikels stk. 1, tredje afsnit, skal prisforhøjelsen i medfør af sådanne tilsagn være mindre end det udligningsberettigede subsidiebeløb, hvis en sådan prisforhøjelse er tilstrækkelig til at afhjælpe den skade, der er påført erhvervsgrenen i Unionen.

▼B

2. Kommissionen kan foreslå, at der afgives tilsagn, men intet land eller eksportør skal være forpligtet til at afgive sådanne tilsagn. Ingen lande eller eksportører kan afstå fra at afgive tilsagn eller undlade at efterkomme en opfordring hertil uden dermed at skade deres sag.

Der kan imidlertid træffes afgørelse om, at der er større sandsynlighed for, at der opstår en trussel om skade, hvis den subsidierede indførsel ikke indstilles. Der skal ikke indhentes eller godtages tilsagn fra lande eller eksportører, medmindre der er truffet en foreløbig positiv afgørelse om, at der ydes subsidier og forvoldes skade som følge heraf.

▼M2

Tilsagn kan ikke, undtagen under særlige omstændigheder, afgives senere end fem dage inden udløbet af den frist, inden for hvilken der kan fremsættes bemærkninger i henhold til artikel 30, stk. 5, for at sikre, at andre parter får lejlighed til at fremsætte bemærkninger.

3. Afgivne tilsagn skal ikke nødvendigvis godtages, hvis det ikke er muligt at gennemføre dem i praksis, f.eks. hvis antallet af nuværende eller potentielle eksportører er for stort, eller af andre grunde, herunder af generel politisk karakter, som navnlig omfatter de principper og forpligtelser, der er fastsat i multilaterale miljøaftaler og protokoller hertil, som Unionen er part i, samt i ILO-konventioner opført i bilag Ia til denne forordning. Den pågældende eksportør og/eller oprindelses- og/eller eksportlandet kan oplyses om de årsager, der ligger til grund for det påtænkte forslag om at afvise et tilsagn, og kan få lejlighed til at fremsætte bemærkninger hertil. Begrundelserne for afvisningen skal fremgå af den endelige afgørelse.

4. Parter, der afgiver et tilsagn, skal indgive en ikkefortrolig version af et sådant tilsagn, der, jf. artikel 29, er meningsfuldt, således at det kan stilles til rådighed for parter, der er berørt af undersøgelsen, for Europa-Parlamentet og for Rådet.

Inden ethvert sådant tilsagn godtages, skal erhvervsgrenen i Unionen desuden have mulighed for at fremsætte bemærkninger til tilsagnets hovedtræk.

▼B

5. Såfremt tilsagn godtages, afsluttes undersøgelsen. Kommissionen afslutter undersøgelsen efter undersøgelsesproceduren i artikel 25, stk. 3.

6. Godtages et tilsagn, fuldføres undersøgelsen af spørgsmålet om subsidier og skade normalt. Træffes der i den forbindelse negativ afgørelse om subsidier og skade, bortfalder tilsagnet automatisk, undtagen i tilfælde hvor en sådan afgørelse i vid udstrækning skyldes, at der foreligger et tilsagn. Det kan i sådanne tilfælde kræves, at et tilsagn opretholdes i en rimelig periode.

Træffes der positiv afgørelse om subsidier og skade, videreføres tilsagnet i overensstemmelse med de deri fastsatte vilkår og bestemmelserne i denne forordning.

▼B

7. Kommissionen kræver, at et land eller en eksportør, hvis tilsagn er blevet godtaget, regelmæssigt indgiver oplysninger vedrørende opfyldelsen af dette tilsagn og tillader, at relevante data efterprøves. Opfyldes disse krav ikke, anses det for misligholdelse af tilsagnet.

8. Godtages tilsagn fra visse eksportører som led i en undersøgelse, anses sådanne tilsagn med henblik på artikel 18, 19, 20 og 22 for at træde i kraft på den dato, på hvilken undersøgelsen afsluttes for det pågældende oprindelses- og/eller eksportland.

9. Hvis en part i et tilsagn misligholder tilsagnet eller trækker det tilbage, eller hvis Kommissionen trækker godtagelsen af tilsagnet tilbage, tilbagetrækkes godtagelsen af tilsagnet af Kommissionen, og den midlertidige told, der er indført af Kommissionen i henhold til artikel 12, eller den endelige told, der er indført i henhold til artikel 15, stk. 1, finder anvendelse, forudsat at den pågældende eksportør eller oprindelses- og/eller eksportlandet har haft lejlighed til at fremsætte bemærkninger, undtagen i tilfælde af tilbagetrækning af tilsagnet fra denne eksportørs eller dette lands side. Kommissionen fremsender oplysninger til medlemsstaterne, når den har besluttet at trække godtagelsen af et tilsagn tilbage.

Alle interesserede parter eller medlemsstater kan indgive oplysninger, der indeholder umiddelbare beviser for, at et tilsagn er misligholdt. Den efterfølgende vurdering af, hvorvidt et tilsagn er misligholdt, skal normalt afsluttes senest seks måneder og i intet tilfælde senere end ni måneder efter indgivelsen af en behørigt dokumenteret anmodning.

Kommissionen kan anmode medlemsstaternes kompetente myndigheder om bistand til overvågningen af tilsagn.

10. Der kan indføres en midlertidig told i overensstemmelse med artikel 12 på grundlag af de foreliggende oplysninger, hvis der er grund til at antage, at et tilsagn misligholdes, eller hvis der er tale om misligholdelse eller tilbagetrækning af et tilsagn, hvor den undersøgelse, der førte til afgivelsen af tilsagnet, ikke var fuldført.

Artikel 14

Afslutning uden indførelse af foranstaltninger

1. Trækkes klagen tilbage, kan proceduren afsluttes, medmindre en sådan afslutning ikke vil være i Unionens interesse.

2. Såfremt beskyttelsesforanstaltninger ikke er nødvendige, afsluttes undersøgelsen eller proceduren. Kommissionen afslutter undersøgelsen efter undersøgelsesproceduren i artikel 25, stk. 3.

3. Proceduren afsluttes omgående, når det fastslås, at det udligningsberettigede subsidiebeløb er minimalt, jf. stk. 5, eller når omfanget af den faktiske eller potentielle subsidierede indførsel eller skade er ubetydelig.

▼B

4. For så vidt angår en procedure, der er indledt i henhold til artikel 10, stk. 11, anses den forvoldte skade normalt for ubetydelig, hvis markedsandelen for de indførte mængder udgør mindre end de i artikel 10, stk. 9, nævnte procentdele. Hvad angår undersøgelser vedrørende indførsel fra udviklingslande, anses omfanget af den subsidierede indførsel også for ubetydelig, hvis den udgør mindre end 4 % af den samlede indførsel af samme vare til Unionen, medmindre indførslen fra udviklingslande, hvis individuelle andele af den samlede indførsel udgør mindre end 4 %, tilsammen tegner sig for mere end 9 % af den samlede indførsel af samme vare til Unionen.

▼M2

5. Det udligningsberettigede subsidiebeløb anses for at være ubetydeligt, hvis det pågældende beløb udgør mindre end 1 % af værdien. Hvad angår undersøgelser vedrørende indførsel fra udviklingslande, er bagatelgrænsen dog 2 % af værdien.

▼B*Artikel 15***Indførelse af endelig told**

1. Fremgår det af den endelige konstatering af de faktiske omstændigheder, at der ydes udligningsberettigede subsidier og forvoldes skade som følge heraf, og er det af hensyn til beskyttelsen af Unionens interesser påkrævet at gribe ind i henhold til artikel 31, træffer Kommissionen afgørelse om indførelse af en endelig udligningstold efter undersøgelsesproceduren i artikel 25, stk. 3. Er en midlertidig told i kraft, indleder Kommissionen denne procedure senest en måned før en sådan tolds udløb.

Der indføres ikke foranstaltninger, hvis den eller de pågældende subsidier trækkes tilbage, eller det påvises, at subsidierne ikke længere giver de berørte eksportører nogen fordel.

▼M2

Udligningstolden må ikke være højere end det fastsatte udligningsberettigede subsidiebeløb.

Hvis Kommissionen på grundlag af alle fremlagte oplysninger foreløbigt klart kan fastslå, at det ikke er i Unionens interesse, at tolden fastsættes i overensstemmelse med tredje afsnit, skal udligningstolden være lavere, hvis en sådan lavere told vil være tilstrækkelig til at afhjælpe den skade, der er påført erhvervsgrenen i Unionen.

Hvis Kommissionen ikke har registreret indførsel, men på grundlag af en analyse af alle relevante oplysninger, som den har til sin rådighed ved vedtagelsen af endelige foranstaltninger, finder, at en yderligere betydelig stigning i den indførsel, der er omfattet af undersøgelsen, opstår i løbet af forhåndsfremlæggelsesperioden, skal Kommissionen lade den yderligere skade, der følger af denne stigning, afspejle i skadesmargenen i en periode, der ikke overskrider den, der er omhandlet i artikel 18, stk. 1.

▼B

2. Udligningstold pålægges i hvert enkelt tilfælde med en passende sats uden forskelsbehandling for al indførsel af den pågældende vare, som ifølge det konstaterede opnår en fordel ved de udligningsberettigede subsidier og forvolder skade, med undtagelse af indførsel hidrørende fra leverandører, der i henhold til bestemmelserne i denne forordning har afgivet pristilsagn, som er blevet godtaget.

▼B

I forordningen om indførelse af tolden anføres tolden for hver enkelt leverandør, eller, hvis dette ikke er praktisk muligt, det pågældende leverandørland.

3. Når Kommissionen har begrænset sin undersøgelse i overensstemmelse med artikel 27, må udligningstold, der pålægges indførslen fra eksportører eller producenter, som har givet sig til kende i henhold til artikel 27, men som ikke er omfattet af undersøgelsen, ikke overstige det vejede gennemsnit af de udligningsberettigede subsidier, der er fastsat for parterne i stikprøven.

Med henblik på dette stykke ser Kommissionen bort fra ethvert udligningsberettiget subsidiebeløb på nul og af minimal størrelse og fra udligningsberettigede subsidier, der fastsættes under de omstændigheder, som er omhandlet i artikel 28.

For indførsel fra eksportører eller producenter, der indrømmes individuelt subsidiebeløb som omhandlet i artikel 27, anvendes individuelle toldsatser.

Artikel 16

Tilbagevirkende kraft

1. Midlertidige foranstaltninger og endelig udligningstold finder kun anvendelse på varer, der overgår til fri omsætning efter det tidspunkt, hvor foranstaltningerne i medfør af artikel 12, stk. 1, eller artikel 15, stk. 1, træder i kraft, jf. dog de undtagelser, der er fastsat i denne forordning.

2. Er der anvendt en midlertidig told, og fremgår det af den endelige konstatering af de faktiske omstændigheder, at der ydes udligningsberettigede subsidier og forvoldes skade som følge heraf, fastsætter Kommissionen, uanset om der skal pålægges endelig udligningstold, i hvilket omfang den midlertidige told skal opkræves endeligt.

I denne forbindelse omfatter »skade« hverken væsentlig forsinkelse i oprettelsen af en erhvervsgren i Unionen eller trussel om væsentlig skade, medmindre det konstateres, at der ville være opstået væsentlig skade, hvis der ikke var blevet indført midlertidige foranstaltninger. I alle andre tilfælde, der omfatter en sådan trussel eller forsinkelse, frigives midlertidig told, og der kan kun indføres endelig told fra den dato, på hvilken det er fastslået, at der foreligger en trussel om skade eller om en væsentlig forsinkelse.

3. Er den endelige udligningstold højere end den midlertidige told, opkræves forskellen ikke. Er den endelige told lavere end den midlertidige told, foretages der en ny beregning af tolden. Er den endelige afgørelse negativ, bekræftes den midlertidige told ikke.

4. Der kan opkræves endelig udligningstold på varer, der er overgået til fri omsætning højst 90 dage før den dato, på hvilken anvendelsen af midlertidige foranstaltninger trådte i kraft, men ikke tidligere end iværksættelsen af undersøgelsen forudsat at:

- a) indførslen er blevet registreret i henhold til artikel 24, stk. 5
- b) Kommissionen har givet de pågældende importører lejlighed til at fremsætte bemærkninger

▼B

- c) der er tale om kritiske omstændigheder, hvor der for så vidt angår den pågældende subsidierede vare forårsages skade, der vanskeligt kan afhjælpes, som følge af en omfattende indførsel inden for et forholdsvis kort tidsrum af en vare, hvortil der ydes udligningsberettigede subsidier i henhold til bestemmelserne i denne forordning
- d) det anses for påkrævet at pålægge denne indførsel udligningstold med tilbagevirkende kraft for at hindre, at der på ny vil blive forvoldt skade.

5. Hvis tilsagn misligholdes eller trækkes tilbage, kan der opkræves endelig told på varer, der er overgået til fri omsætning højst 90 dage før anvendelsen af midlertidige foranstaltninger under forudsætning af, at indførslen er blevet registreret i henhold til artikel 24, stk. 5, og at en sådan pålæggelse af told med tilbagevirkende kraft ikke gælder for varer, der indførtes, inden tilsagnet blev misligholdt eller trukket tilbage.

*Artikel 17***Varighed**

En udligningsforanstaltning forbliver kun i kraft så længe og i det omfang, det er nødvendigt for at modvirke udligningsberettigede subsidier, som forvolder skade.

*Artikel 18***Fornyset undersøgelse ved gyldighedsperiodens udløb**

1. Endelige udligningsforanstaltninger udløber fem år efter indførelsen heraf eller fem år fra datoen for afslutningen af den seneste fornyede undersøgelse, som omfattede både spørgsmålet om subsidiering og skade, medmindre det som led i en fornyet undersøgelse fastslås, at foranstaltningernes bortfald sandsynligvis vil medføre, at der fortsat eller igen vil blive ydet subsidier med deraf følgende skade. En sådan fornyet undersøgelse ved gyldighedsperiodens udløb indledes på Kommissionens initiativ eller på anmodning fremsat af eller på vegne af producenterne i Unionen, og foranstaltningerne forbliver i kraft, indtil resultatet af denne undersøgelse foreligger.

▼M2

Hvis en foranstaltning udløber efter en undersøgelse i henhold til denne artikel, tilbagebetales al told, som er opkrævet fra den dato, hvor undersøgelsen af varer, som er blevet toldbehandlet, indledtes, såfremt de nationale toldmyndigheder anmoder herom og indrømmer dette i overensstemmelse med Unionens gældende toldlovgivning vedrørende tilbagebetaling af og fritagelse for told. En sådan tilbagebetaling medfører ikke, at de pågældende nationale toldmyndigheder betaler renter.

▼B

2. En fornyet undersøgelse ved gyldighedsperiodens udløb iværksættes, når anmodningen herom indeholder tilstrækkelige beviser for, at foranstaltningernes bortfald sandsynligvis vil medføre, at der fortsat eller igen vil blive ydet subsidier med deraf følgende skade. At der foreligger sandsynlighed herfor, kan f.eks. fremgå af beviser for, at der fortsat ydes subsidier og forvoldes skade, eller beviser for, at når de skadelige virkninger er afhjulpet, skyldes det helt eller delvis, at der foreligger foranstaltninger, eller beviser for, at omstændighederne for eksportørerne eller markedsvilkårene har en sådan karakter, at de giver anledning til at formode, at der vil finde yderligere skadevoldende subsidiering sted.

▼B

3. Ved gennemførelsen af undersøgelser i henhold til denne artikel skal eksportørerne, importørerne, regeringen for oprindelses- og/eller eksportlandet og producenterne i Unionen have lejlighed til at uddybe, afvise eller fremsætte bemærkninger til de spørgsmål, der er indeholdt i anmodningen om fornyet undersøgelse, og der skal drages konklusioner under behørig hensyntagen til alle relevante og behørigt dokumenterede bevisligheder, der fremlægges vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt foranstaltningernes bortfald indebærer sandsynlighed for, at der fortsat eller igen vil blive ydet subsidier med deraf følgende skade.

4. Der skal i *Den Europæiske Unions Tidende* på et passende tidspunkt inden for det sidste år, foranstaltningerne er i kraft, som defineret i denne artikel, offentliggøres en meddelelse om det forestående udløb af foranstaltningerne. Producenterne i Unionen kan derefter ikke senere end tre måneder før udgangen af femårs perioden indgive en anmodning om fornyet undersøgelse i henhold til stk. 2. Der offentliggøres også en meddelelse om foranstaltningernes faktiske bortfald i henhold til denne artikel.

Artikel 19

Midlertidige fornyede undersøgelser

1. Behovet for at opretholde foranstaltninger kan, når det anses for påkrævet, også tages op til undersøgelse på Kommissionens initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstat, eller, forudsat at der er forløbet en rimelig periode på mindst et år siden indførelsen af de endelige foranstaltninger, på anmodning af en eksportør, en importør eller producenterne i Unionen eller regeringen i oprindelses- og/eller eksportlandet, når anmodningen indeholder tilstrækkelige beviser for, at der er behov for en sådan midlertidig undersøgelse.

2. En midlertidig fornyet undersøgelse iværksættes, når anmodningen herom indeholder tilstrækkelige beviser for, at det ikke længere er nødvendigt at opretholde foranstaltningerne for at udligne de udligningsberettigede subsidier, og/eller det ikke er sandsynligt, at der fortsat eller igen vil blive forvoldt skade, hvis de pågældende foranstaltninger ophæves eller ændres, eller at gældende foranstaltninger ikke er, eller ikke længere er, tilstrækkelige til at udligne de udligningsberettigede subsidier, der forvolder skade.

3. Er den udligningstold, der er indført, mindre end de udligningsberettigede subsidier, kan der iværksættes en midlertidig fornyet undersøgelse, hvis producenterne i Unionen eller enhver anden interesseret part normalt senest to år efter den oprindelige undersøgelsesperiode og før eller efter foranstaltningernes ikrafttræden fremlægger tilstrækkelige beviser for, at eksportpriserne er faldet eller at der ikke er forekommet nogen eller kun utilstrækkelige ændringer i videresalgsspriserne eller de efterfølgende salgsspriser på den indførte vare i Unionen efter indførelsen af foranstaltninger. Fremgår det af undersøgelsen, at de fremførte påstande er korrekte, kan udligningstolden forhøjes, så den svarer til den prisforhøjelse, der er nødvendig for at afhjælpe skaden, idet den forhøjede told dog ikke må overstige det udligningsberettigede subsidiebeløb.

Den midlertidige fornyede undersøgelse kan også indledes på ovenstående betingelser på Kommissionens initiativ eller på anmodning fra en medlemsstat.

▼B

4. Ved gennemførelsen af undersøgelser i henhold til denne artikel kan Kommissionen bl.a. undersøge, om omstændighederne med hensyn til subsidiering og skade har ændret sig betydeligt, eller om gældende foranstaltninger giver de ønskede resultater i henseende til at afhjælpe den skade, der er konstateret i henhold til artikel 8. I den forbindelse tages der ved den endelige afgørelse hensyn til al relevant og behørigt dokumenteret bevismateriale.

*Artikel 20***Fremskyndede fornyede undersøgelser**

En eksportør, hvis udførsel er omfattet af en endelig udligningstold, men som ikke blev undersøgt individuelt som led i den oprindelige undersøgelse af andre grunde, end at den pågældende ikke var rede til at samarbejde med Kommissionen, skal på anmodning være berettiget til en fremskyndet fornyet undersøgelse med henblik på, at Kommissionen straks fastsætter en individuel sats for udligningstolden for denne eksportør.

En sådan undersøgelse indledes, efter at producenterne i Unionen har fået mulighed for at fremsætte bemærkninger.

*Artikel 21***Tilbagebetalinger**

1. Uanset artikel 18 kan en importør anmode om tilbagebetaling af told, der er opkrævet, når det påvises, at det udligningsberettigede subsidiebeløb, på grundlag af hvilket tolden er betalt, er blevet udlignet eller reduceret til et niveau, der er lavere end gældende toldsats.

2. For at opnå tilbagebetaling af udligningstold skal importøren indgive en anmodning til Kommissionen. Anmodningen indgives via den medlemsstat, på hvis område varerne overgik til fri omsætning, og inden for seks måneder fra den dato, på hvilken den endelige told, der skal opkræves, blev behørigt fastsat af de kompetente myndigheder, eller fra den dato, på hvilken der blev truffet afgørelse om den endelige opkrævning af beløb, for hvilke der var stillet sikkerhed i form af midlertidig told. Medlemsstaterne videresender straks anmodningen til Kommissionen.

3. En anmodning om tilbagebetaling anses kun for behørigt dokumenteret, når den indeholder nøjagtige oplysninger om størrelsen af den udligningstold, der kræves tilbagebetalt, og alle tolldokumenter vedrørende beregningen og betalingen af det pågældende beløb. Den skal endvidere for en repræsentativ periode indeholde dokumenterede oplysninger vedrørende det udligningsberettigede subsidiebeløb, der opnås af den eksportør eller producent, som er omfattet af tolden. I tilfælde, hvor importøren ikke er forretningsmæssigt forbundet med den pågældende eksportør eller producent, og sådanne oplysninger ikke umiddelbart foreligger, eller eksportøren eller producenten ikke er rede til at meddele importøren oplysningerne, skal anmodningen indeholde en erklæring fra eksportøren eller producenten om, at det udligningsberettigede subsidiebeløb er blevet reduceret eller udlignet, som omhandlet i denne artikel, og at de relevante bevisligheder vil blive forelagt for Kommissionen. Forelægges sådanne bevisligheder fra eksportøren eller producenten ikke inden for en rimelig frist, afvises anmodningen.

▼B

4. Kommissionen beslutter, om og i hvilket omfang anmodningen skal tages til følge, eller den kan til enhver tid beslutte at indlede en fornyet undersøgelse, hvor de oplysninger og resultater, der fremkommer som led i en sådan undersøgelse, som gennemføres i overensstemmelse med de derfor gældende bestemmelser, anvendes med henblik på at fastslå, om og i hvilket omfang tilbagebetaling er berettiget.

Tilbagebetalingen af told skal normalt finde sted inden for en frist på 12 måneder og under ingen omstændigheder senere end 18 måneder fra den dato, på hvilken en importør af den vare, der er omfattet af udlignings-tolden, har indgivet en behørigt dokumenteret anmodning om tilbagebetaling.

Medlemsstaterne bør sikre, at den bevilgede tilbagebetaling finder sted inden for en frist på 90 dage fra beslutningen i henhold til første afsnit.

*Artikel 22***Generelle bestemmelser for fornyede undersøgelser og tilbagebetalinger**

1. De relevante bestemmelser i denne forordning om procedurer og om gennemførelsen af undersøgelser, undtagen bestemmelserne vedrørende tidsfrister, gælder for alle fornyede undersøgelser, der foretages i henhold til artikel 18, 19 og 20.

Undersøgelser i henhold til artikel 18 og 19 gennemføres hurtigt og afsluttes normalt senest 12 måneder efter iværksættelsen af den fornyede undersøgelse. Undersøgelser i henhold til artikel 18 og 19 skal i alle tilfælde afsluttes senest 15 måneder efter deres indledning.

Undersøgelser i henhold til artikel 20 skal i alle tilfælde afsluttes senest ni måneder efter deres indledning.

Hvis en undersøgelse i henhold til artikel 18 indledes, mens en undersøgelse i henhold til artikel 19 er i gang inden for rammerne af samme procedure, afsluttes undersøgelsen i henhold til artikel 19 på samme tidspunkt som det, der ovenfor er fastsat for undersøgelsen i henhold til artikel 18.

Hvis undersøgelsen ikke er afsluttet inden for ovennævnte frister angivet i anden, tredje og fjerde afsnit:

- a) udløber foranstaltningerne inden for undersøgelser i henhold til artikel 18
- b) udløber foranstaltningerne med hensyn til undersøgelser, der gennemføres i henhold til artikel 18 og 19 parallelt, hvor enten undersøgelsen i henhold til artikel 18 blev indledt, mens en undersøgelse i henhold til artikel 19 var i gang inden for rammerne af den samme procedure, eller hvor sådanne undersøgelser blev indledt samtidig, eller
- c) foranstaltninger inden for undersøgelser i henhold til artikel 19 og 20 forbliver uændrede.

Der offentliggøres en meddelelse om det faktiske udløb eller videreførelsen af foranstaltningerne i henhold til dette stykke i *Den Europæiske Unions Tidende*.

▼B

2. Kommissionen indleder undersøgelser i henhold til artikel 18, 19 og 20. Kommissionen træffer afgørelse om, hvorvidt den vil indlede undersøgelser i henhold til artikel 18, efter rådgivningsproceduren i artikel 25, stk. 2. Kommissionen fremsender også oplysninger til en medlemsstat, når en operatør eller en medlemsstat har indgivet en anmodning, som begrundet indledning af en undersøgelse i henhold til artikel 19 og 20, og Kommissionen har afsluttet sin analyse deraf eller når Kommissionen selv har afgjort, at behovet for fortsat indførelse af foranstaltninger skal undersøges.

3. Findes det på grundlag af genoptagelse af en undersøgelse påkrævet, ophæves eller opretholdes foranstaltningerne i henhold til artikel 25, stk. 3, eller de ophæves, opretholdes i henhold til artikel 18, eller ændres i henhold til artikel 19 og 20.

4. Ophæves foranstaltningerne for en eller flere eksportører, men ikke for det pågældende land som helhed, er sådanne eksportører fortsat omfattet af proceduren, og de kan blive omfattet af en senere undersøgelse, der måtte blive gennemført for det pågældende land i henhold til nærværende artikel.

5. Er en fornyet undersøgelse af foranstaltninger i henhold til artikel 19 endnu ikke afsluttet ved udløbet af foranstaltningerne som defineret i artikel 18, undersøges foranstaltningerne også i henhold til artikel 18.

6. I alle fornyede undersøgelser eller undersøgelser om tilbagebetaling, som gennemføres i henhold til artikel 18-21, anvender Kommissionen under forudsætning af uændrede omstændigheder de samme metoder, som benyttedes i den undersøgelse, der resulterede i indførelsen af den pågældende told, idet der tages behørigt hensyn til artikel 5, 6, 7 og 27.

*Artikel 23***Omgåelse**

1. Udligningstold, der er indført i henhold til denne forordning, kan udvides til også at gælde for indførsel fra tredjelande af samme vare, uanset om denne er let ændret, eller for indførsel af samme vare i let ændret stand fra det land, der er omfattet af foranstaltninger, eller for dele deraf, når gældende foranstaltninger omgås.

2. Udligningstold, der ikke er højere end den restudligningstold, der er indført i henhold til artikel 15, stk. 2, kan udvides til også at gælde for indførsel fra selskaber, der nyder fordel af individuelle toldsatter, i de lande, der er omfattet af foranstaltninger, når de gældende foranstaltninger omgås.

3. Omgåelse defineres som en ændring i mønstret for handelen mellem tredjelande og Unionen eller mellem individuelle selskaber i det land, der er omfattet af foranstaltninger, og Unionen, som skyldes praksis, forarbejdning eller bearbejdning, for hvilken der ikke foreligger nogen tilstrækkelig gyldig grund eller økonomisk begrundelse ud over indførelsen af tolden, hvor der foreligger beviser for skade eller for, at virkningerne af tolden undergraves i henseende til priserne på og/eller mængderne af samme vare, og bevis for, at der fortsat ydes subsidier til indførslen af samme vare og/eller dele deraf.

Den i første afsnit omhandlede praksis, forarbejdning eller bearbejdning omfatter bl.a.:

▼B

- a) en let ændring af den pågældende vare med henblik på at kunne henføre varen under toldkoder, som normalt ikke er omfattet af foranstaltningerne, såfremt ændringen ikke indebærer en ændring af dens væsentlige kendetegn
- b) forsendelse af den af foranstaltninger omfattede vare via tredjelande
- c) eksportørernes eller producenternes omorganisering af deres salgsmønstre og -kanaler i det land, der er omfattet af foranstaltninger, med henblik på senere at få udført deres varer til Unionen gennem producenter, som nyder fordel af en lavere individuel toldsats end den, der gælder for fabrikanternes varer.

▼M2

4. Undersøgelser i henhold til denne artikel iværksættes på Kommissionens initiativ eller på anmodning fra en medlemsstat eller enhver interesseret part på grundlag af tilstrækkelige beviser vedrørende de faktorer, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, 2 og 3. Undersøgelserne indledes ved en kommissionsforordning, hvori det også pålægges toldmyndighederne at gøre indførslen til genstand for registrering i overensstemmelse med artikel 24, stk. 5, eller at anmode om garantier. Kommissionen fremsender oplysninger til medlemsstaterne, når en interesseret part eller en medlemsstat har indgivet en anmodning, som begrundes iværksættelse af en undersøgelse og Kommissionen har afsluttet sin analyse deraf, eller hvis Kommissionen selv har afgjort, at der er behov for at iværksætte en undersøgelse.

▼B

Undersøgelserne udføres af Kommissionen. Kommissionen kan bistås af toldmyndighederne, og undersøgelserne afsluttes inden for ni måneder.

Fremgår det af den endelige konstatering af de faktiske omstændigheder, at det er berettiget at udvide foranstaltningerne, vedtages dette af Kommissionen efter undersøgelsesproceduren i artikel 25, stk. 3.

Udvidelsen gælder fra den dato, på hvilken der blev foretaget registrering i henhold til artikel 24, stk. 5, eller der anmodedes om garantier. De relevante procedurebestemmelser i denne forordning med hensyn til indledning og gennemførelse af undersøgelser finder anvendelse på denne artikel.

5. Indførte varer skal ikke registreres i henhold til artikel 24, stk. 5, og er ikke omfattet af foranstaltninger, når de forhandles af selskaber, der nyder fordel af fritagelser.

6. Behørigt dokumenterede anmodninger om fritagelser indgives inden for de frister, der fastsættes i Kommissionens forordning om indledning af undersøgelsen.

▼M2

Når den praksis, forarbejdning eller bearbejdning, der udgør omgåelse, finder sted uden for Unionen, kan der indrømmes fritagelser til producenter af den pågældende vare, for hvilke det findes, at de ikke er involveret i omgåelse som defineret i stk. 3.

Når den praksis, forarbejdning eller bearbejdning, der udgør omgåelse, finder sted inden for Unionen, kan der indrømmes fritagelser til importører, som kan påvise, at de ikke er involveret i omgåelse som defineret i stk. 3.

▼B

Disse fritagelser indrømmes ved afgørelse truffet af Kommissionen og er gyldige i den periode og på de betingelser, der er anført deri. Kommissionen fremsender oplysninger til medlemsstaterne, når den har afsluttet sin analyse.

Hvis betingelserne i artikel 20 er opfyldt, kan der også indrømmes fritagelser efter afslutningen af den undersøgelse, der har ført til udvidelsen af foranstaltningerne.

7. Såfremt der er gået mindst et år fra udvidelsen af foranstaltningerne, og i tilfælde af at antallet af parter, der anmoder eller vil kunne anmode om fritagelse, er betydeligt, kan Kommissionen beslutte at indlede en fornyet undersøgelse af udvidelsen af foranstaltningerne. En sådan fornyet undersøgelse gennemføres i overensstemmelse med de bestemmelser i artikel 22, stk. 1, der gælder for fornyede undersøgelser i henhold til artikel 19.

8. Intet i denne artikel udelukker den normale anvendelse af gældende bestemmelser for told.

*Artikel 24***Generelle bestemmelser**

1. Både midlertidig og endelig udligningstold indføres ved forordning og opkræves af medlemsstaterne i den form og i overensstemmelse med den sats og de øvrige kriterier, der er fastsat i den forordning, hvorved tolden indføres. En sådan told opkræves endvidere uafhængigt af told, skatter og andre afgifter, der normalt opkræves ved indførsel.

Ingen vare må pålægges både antidumping- og udligningstold med det formål at afhjælpe en og samme situation, som er opstået som følge af dumping eller eksportsubsidiering.

2. Forordninger om indførelse af midlertidig eller endelig udligningstold og forordninger eller afgørelser om godtagelse af tilsagn eller afslutning af undersøgelser eller procedurer offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Sådanne forordninger og afgørelser skal bl.a. under behørig hensyntagen til kravet om beskyttelse af fortrolige oplysninger indeholde navnene på de berørte eksportører, hvis dette er praktisk muligt, eller de berørte lande, en varebeskrivelse og et sammendrag af de kendsgerninger og betragtninger, der er relevante for fastlæggelsen af subsidierne og den forvoldte skade. I hver sag sendes et eksemplar af forordningen eller afgørelsen til de kendte berørte parter. Dette stykke finder tilsvarende anvendelse på fornyede undersøgelser.

▼M2

3. Særlige bestemmelser, navnlig vedrørende den fælles definition af begrebet »varer med oprindelsesstatus«, som er indeholdt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 ⁽¹⁾, og vedrørende anvendelse og opkrævning af antidumpingtold i en medlemsstats kontinentalsokkel eller eksklusive økonomiske zone, der er angivet af en medlemsstat i henhold til De Forenede Nationers havretskonvention (UNCLOS), kan vedtages i henhold til nærværende forordning.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen (EUT L 269 af 10.10.2013, s. 1).

▼B

4. Er det i Unionens interesse, kan foranstaltninger, der indføres i henhold til denne forordning, ved Kommissionens afgørelse efter rådgivningsproceduren i artikel 25, stk. 2, suspenderes i en periode på indtil ni måneder. Kommissionen kan efter rådgivningsproceduren i artikel 25, stk. 2, forlænge suspensionen med en yderligere periode, der ikke overstiger et år.

Foranstaltningerne kan kun suspenderes, hvis markedsvilkårene midlertidigt har ændret sig i et omfang, der giver grund til at formode, at der ikke vil ske skade som følge af suspensionen, og forudsat at den pågældende erhvervsgren i Unionen har haft lejlighed til at fremsætte bemærkninger, og der er blevet taget hensyn til disse bemærkninger. Foranstaltningerne kan til enhver tid genindføres efter rådgivningsproceduren i artikel 25, stk. 2, hvis begrundelsen for suspensionen ikke længere er gyldig.

▼M2

5. Kommissionen kan tidligst ved indledningen af undersøgelsen og efter i god tid at have underrettet medlemsstaterne pålægge toldmyndighederne at tage de nødvendige skridt til at registrere indførsel, således at der senere kan anvendes foranstaltninger mod denne indførsel fra datoen for en sådan registrering. Indførsel gøres til genstand for registrering på anmodning fra erhvervsgrenen i Unionen, hvis anmodningen herom indeholder tilstrækkelige beviser til at begrunde en sådan foranstaltning. Indførsel kan også gøres til genstand for registrering på Kommissionens eget initiativ. Registrering indføres ved kommissionsforordning. En sådan forordning angiver, hvad formålet er med foranstaltningen, og i påkommende tilfælde angives det anslåede beløb for den mulige fremtidige betalingsforpligtelse. Indførsel må ikke gøres til genstand for registrering i mere end ni måneder.

5a. Kommissionen skal, medmindre den har tilstrækkelige beviser som omhandlet i artikel 10 for, at kravene i artikel 16, stk. 4, enten litra c) eller d), ikke er opfyldt, registrere indførsel i henhold til nærværende artikels stk. 5 i løbet af forhåndsfremlæggelsesperioden i henhold til artikel 29a. Når Kommissionen træffer beslutning om registrering, analyserer den navnlig de oplysninger, der er indsamlet baseret på oprettelsen af Taric-koderne (Den Europæiske Unions integrerede toldtarif) for den undersøgte vare i henhold til nærværende artikels stk. 6.

6. Medlemsstaterne indberetter månedligt til Kommissionen tal vedrørende indførslen af varer, der er omfattet af undersøgelser og af foranstaltninger, samt det beløb, der er opkrævet i form af told i henhold til denne forordning. Når Kommissionen indleder en undersøgelse i henhold til artikel 10, opretter den Taric-koder, der svarer til den undersøgte vare. Medlemsstaterne anvender disse Taric-koder for at indberette indførsel af den undersøgte vare fra det øjeblik, hvor undersøgelsen indledes. Kommissionen kan, hvis den modtager en specifik begrundet anmodning fra interesserede parter, beslutte at give et ikkefortroligt sammendrag af oplysningerne om de pågældende varers samlede importmængde og -værdi.

▼B

7. Uden at dette berører stk. 6, kan Kommissionen i konkrete tilfælde anmode medlemsstaterne om at indgive oplysninger, som er nødvendige for effektivt at overvåge anvendelsen af foranstaltninger. I den forbindelse gælder bestemmelserne i artikel 11, stk. 3 og 4. Alle oplysninger, som medlemsstaterne indgiver i henhold til denne artikel, er omfattet af bestemmelserne i artikel 29, stk. 6.

▼M2

8. Når Kommissionen har til hensigt at vedtage et dokument, der indeholder generel vejledning til mulige interesserede parter om anvendelsen af denne forordning, foretages en offentlig høring i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3, i TEU. Europa-Parlamentet og Rådet kan også give udtryk for deres synspunkter.

*Artikel 24a***En medlemsstats kontinentalsokkel eller eksklusive økonomiske zone**

1. Der kan også indføres udligningstold på alle subsidierede varer, der i store mængder bringes til en kunstig ø, et fast eller flydende anlæg eller enhver anden struktur i en medlemsstats kontinentalsokkel eller eksklusive økonomiske zone, der er angivet af en medlemsstat i henhold til De Forenede Nationers havretskonvention (UNCLOS), hvis dette påfører erhvervsgrenen i Unionen skade. Kommissionen vedtager gennemførelsesforordninger, der fastsætter betingelserne for indførelse af sådan told samt procedurerne vedrørende meddelelse og deklarering af sådanne varer samt betaling af sådan told, herunder inddrivelse, tilbagebetaling og eftergivelse (toldredskab). Disse gennemførelsesretsakter vedtages i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren i artikel 25, stk. 3.

2. Kommissionen indfører først den i stk. 1 omhandlede told fra det tidspunkt, hvor det i stk. 1 omhandlede toldredskab er operationelt. Kommissionen meddeler ved separat offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende* alle erhvervsdrivende, at toldredskabet er operationelt.

▼B*Artikel 25***Udvalgsprocedure**

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 ⁽¹⁾. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

4. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 8 i forordning (EU) nr. 182/2011 sammenholdt med dennes artikel 4.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union (se side 21 i denne EUT).

▼B

5. I henhold til artikel 3, stk. 5, i forordning (EU) nr. 182/2011 afsluttes proceduren, når der er gjort brug af en skriftlig procedure for vedtagelse af endelige foranstaltninger i henhold til stk. 3 i nærværende artikel eller for at træffe afgørelse om indledning eller ikkeindledning af fornyede undersøgelser i henhold til artikel 18 i nærværende forordning, uden resultater inden for den frist, som formanden har fastsat, når formanden træffer beslutning herom eller et flertal af udvalgets medlemmer, jf. definitionen i artikel 5, stk. 1, i forordning (EU) nr. 182/2011 anmoder herom. Når der i andre tilfælde, hvor der har været en drøftelse om udkastet til foranstaltning i udvalget, er gjort brug af skriftlig procedure, afsluttes denne procedure uden resultat inden for den frist, som formanden har fastsat, når formanden træffer beslutning herom eller et simpelt flertal af udvalgets medlemmer anmoder herom. Når der i andre tilfælde, hvor der ikke har været en drøftelse om udkastet til foranstaltning i udvalget, er gjort brug af skriftlig procedure, afsluttes denne procedure uden resultat inden for den frist, som formanden har fastsat, når formanden træffer beslutning herom eller mindst en fjerdedel af udvalgets medlemmer anmoder herom.

6. Udvalget kan undersøge ethvert spørgsmål vedrørende anvendelsen af denne forordning, som rejses af Kommissionen eller efter anmodning fra en medlemsstat. Medlemsstater kan anmode om oplysninger og kan udveksle synspunkter i udvalget eller direkte med Kommissionen.

Artikel 26

Kontrolbesøg

1. Anser Kommissionen det for påkrævet, aflægger den besøg hos importører, eksportører, handlende, repræsentanter, producenter samt erhvervssammenslutninger og -organisationer og for at undersøge disses optegnelser og efterprøve oplysninger, der er indgivet om subsidiering og skade. Foreligger der ikke et behørigt svar i rette tid, kan Kommissionen undlade at gennemføre et kontrolbesøg.

2. Kommissionen kan om nødvendigt foretage undersøgelser i tredjelande; forudsat at de berørte virksomheder giver deres samtykke hertil, at det pågældende land underrettes, og at sidstnævnte ikke modsætter sig undersøgelsen. Så snart Kommissionen har modtaget de berørte virksomheders samtykke, skal Kommissionen meddele oprindelses- og/eller eksportlandet navnene og adresserne på de virksomheder, der skal besøges, samt de aftalte dage.

3. De pågældende virksomheder underrettes om arten af de oplysninger, der skal efterprøves under kontrolbesøget, og om eventuel yderligere dokumentation, der er behov for at fremlægge under et sådant besøg, om end dette ikke udelukker, at der under kontrolbesøget på grundlag af de indhentede oplysninger fremsættes anmodning om nærmere enkeltheder.

4. I undersøgelser, der foretages i henhold til stk. 1, 2 og 3, bistår Kommissionen af embedsmænd fra de medlemsstater, der anmoder herom.

▼B*Artikel 27***Stikprøver****▼M2**

1. I tilfælde, hvor antallet af producenter, eksportører eller importører i Unionen, varetyper eller transaktioner er stort, kan undersøgelsen begrænses til at omfatte et rimeligt antal parter, varer eller transaktioner ved anvendelse af statistisk gyldige stikprøver baseret på oplysninger, der foreligger på tidspunktet for udvælgelsen, eller til den største producerede, solgte eller eksporterede mængde, der kan anses for repræsentativ, og som med rimelighed kan undersøges inden for den tid, der er til rådighed.

2. Den endelige udvælgelse af parter, varetyper eller transaktioner i medfør af disse bestemmelser om stikprøver påhviler Kommissionen. Dog skal udvælgelsen, for at der åbnes mulighed for at udtage en repræsentativ stikprøve, så vidt muligt foretages i samråd med de berørte parter og med disses samtykke, forudsat at sådanne parter giver sig til kende og fremlægger tilstrækkelige oplysninger senest en uge efter indledningen af undersøgelsen.

▼B

3. I de tilfælde, hvor undersøgelsen er blevet begrænset i henhold til denne artikel, beregnes der et individuelt udligningsberettiget subsidiebeløb for eksportører eller producenter, der ikke er udvalgt i første omgang, og som indgiver de nødvendige oplysninger inden for de frister, der er fastsat i denne forordning, medmindre antallet af eksportører eller producenter er så stort, at en individuel undersøgelse vil være urimeligt byrdefuld og hindre en rettidig afslutning af undersøgelsen.

4. Træffes der beslutning om at udtage stikprøver, og er nogle eller alle de udvalgte parter ikke rede til fuldt ud at samarbejde, således at det må påregnes, at resultatet af undersøgelsen vil blive påvirket i væsentlig grad, kan der udtages en ny stikprøve.

Er der imidlertid stadig tale om manglende samarbejde, eller foreligger der ikke tilstrækkelig tid til at udtage en ny stikprøve, finder de relevante bestemmelser i artikel 28 anvendelse.

*Artikel 28***Manglende samarbejde**

1. I tilfælde, hvor en af de berørte parter nægter at give adgang til nødvendige oplysninger eller undlader at meddele dem inden for de frister, der er fastsat i denne forordning, eller lægger væsentlige hindringer i vejen for undersøgelsen, kan der træffes foreløbige eller endelige afgørelser, positive eller negative, på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger.

Konstateres det, at en berørt part har meddelt urigtige eller vildledende oplysninger, ses der bort fra disse oplysninger, og der kan gøres brug af de foreliggende faktiske oplysninger.

Berørte parter gøres bekendt med følgerne af manglende samarbejde.

▼B

2. Indgives svar ikke i EDB-sprog, anses dette ikke for manglende samarbejde, forudsat at den berørte part påviser, at indgivelse af svar på den ønskede måde vil indebære en urimelig ekstra byrde eller urimelige ekstra omkostninger.

3. Selv om de oplysninger, som en berørt part indgiver, ikke er fyldestgørende i enhver henseende, ses der ikke bort fra dem, forudsat at eventuelle mangler ikke giver anledning til urimelige vanskeligheder i arbejdet med at nå til rimeligt nøjagtige resultater, at oplysningerne indgives på korrekt vis og rettidigt, at de kan efterprøves, og den pågældende part har handlet efter bedste evne.

4. Hvis beviser eller oplysninger ikke godtages, skal den part, der indgiver dem, omgående underrettes om årsagerne hertil, og den pågældende skal indrømmes lejlighed til at afgive yderligere forklaringer inden for den fastsatte frist. Anses forklaringerne ikke for tilfredsstillende, skal årsagerne til afvisningen af sådanne beviser eller oplysninger meddeles i offentligtgjorte undersøgelsesresultater.

5. Hvis afgørelser, herunder vedrørende det udligningsberettigede subsidiebeløb, træffes på grundlag af stk. 1, herunder de oplysninger, der er meddelt i klagen, skal disse, hvor dette er praktisk muligt og under behørig hensyntagen til de tidsfrister, der er fastsat for undersøgelsen, kontrolleres på grundlag af oplysninger fra andre tilgængelige uafhængige kilder, såsom offentligtgjorte prislister, officielle importstatistikker og toldindberetninger, og på grundlag af oplysninger, der er indhentet fra andre berørte parter som led i undersøgelsen.

Disse oplysninger kan i givet fald omfatte relevante oplysninger om verdensmarkedet eller andre repræsentative markeder.

6. Er en berørt part ikke rede til at samarbejde i fornødent omfang, således at relevante oplysninger holdes tilbage, kan en sådan situation føre til et resultat af undersøgelsen, som er mindre gunstigt for denne part, end hvis den pågældende havde udvist samarbejdsvilje.

*Artikel 29***Fortrolighed**

1. Oplysninger, som ifølge deres natur er fortrolige (f.eks. fordi fremlæggelsen heraf ville give en konkurrent en væsentlig konkurrencemæssig fordel eller være til betydelig skade for den, der meddeler oplysningerne, eller for den, fra hvem den, der meddeler oplysningerne, modtog oplysningerne), eller som er stillet til rådighed på et fortroligt grundlag af parter i en undersøgelse, skal, når ønsket herom er berettiget, behandles fortroligt af myndighederne.

2. Berørte parter, som meddeler fortrolige oplysninger, kan afkræves ikke-fortrolige sammendrag heraf. Disse sammendrag skal være tilstrækkeligt detaljerede til at sikre en rimelig forståelse af de fortrolige oplysningers egentlige indhold. Under særlige omstændigheder kan de pågældende parter tilkendegive, at det ikke er muligt at udarbejde et sammendrag af oplysningerne. Under sådanne særlige omstændigheder skal der afgives en erklæring med en begrundelse for, at det ikke er muligt at udarbejde et sammendrag.

▼B

3. Anses en anmodning om fortrolig behandling ikke for berettiget, og er den, der meddeler oplysningerne, enten ikke rede til at stille oplysningerne til rådighed eller til at tillade, at de fremlægges i generaliseret form eller i sammendrag, kan disse oplysninger lades ude af betragtning, medmindre det på relevant grundlag og passende måde kan godtgøres, at oplysningerne er korrekte. Anmodninger om fortrolig behandling af oplysninger må ikke afvises på et vilkårligt grundlag.

4. Denne artikel udelukker ikke, at unionsmyndighederne fremlægger generelle oplysninger, og navnlig begrundelserne for de afgørelser, der er truffet i medfør af denne forordning, eller at de fremlægger de beviser, som unionsmyndighederne har lagt til grund for deres afgørelser, for så vidt dette er nødvendigt for at forklare disse begrundelser i retssager. Ved en sådan fremlæggelse tages der hensyn til de berørte parter berettigede interesse i, at deres forretningshemmeligheder ikke røbes.

5. Kommissionen og medlemsstaterne, herunder personer i deres tjeneste, må ikke videregive oplysninger, som de har modtaget i medfør af denne forordning, og som på anmodning af den part, der har givet oplysningerne, skal behandles som fortrolige, medmindre denne part har givet særlig tilladelse hertil. Oplysninger, der udveksles mellem Kommissionen og medlemsstaterne eller interne dokumenter, der er udarbejdet af Unionens myndigheder eller af medlemsstaterne, må kun videregives, hvis dette udtrykkeligt fremgår af denne forordning.

6. Oplysninger, der modtages i medfør af denne forordning, må kun anvendes til det formål, hvortil de er indhentet.

Denne bestemmelse er ikke til hinder for, at oplysninger, der er modtaget som led i en undersøgelse, kan bruges med henblik på at indlede andre undersøgelser inden for rammerne af den samme procedure vedrørende den samme vare.

▼M3*Artikel 29a***Oplysninger i den midlertidige fase**

1. EU-producenter, importører og eksportører og disses repræsentative sammenslutninger samt oprindelses- og/eller eksportlandet kan anmode om oplysninger vedrørende den påtænkte indførelse af midlertidig told. Anmodninger om sådanne oplysninger indgives skriftligt inden for den frist, der er fastsat i meddelelsen om indledning af proceduren. Disse oplysninger meddeles til de nævnte berørte parter fire uger inden indførelsen af midlertidig told. Disse oplysninger skal indeholde: et sammendrag vedrørende den foreslåede told, udelukkende til orientering, og nærmere oplysninger om beregningen af det udligningsberettigede subsidiebeløb og den margin, der er tilstrækkelig til at afhjælpe den skade, der er påført erhvervsgrenen i Unionen, idet der tages behørigt hensyn til nødvendigheden af at overholde fortrolighedskravene i artikel 29. Parterne har en frist på tre arbejdsdage fra oplysningerne meddeles til at fremsætte bemærkninger til beregningerne.

2. I tilfælde, hvor det er hensigten ikke at indføre midlertidig told, men at fortsætte undersøgelsen, underrettes de berørte parter herom fire uger inden udløbet af den i artikel 12, stk. 1, nævnte frist for indførelsen af midlertidig told.

Artikel 30

Fremlæggelse af oplysninger

1. Klagerne, importørerne, eksportørerne og disses repræsentative sammenslutninger samt oprindelses- og/eller eksportlandet kan anmode om fremlæggelse af de nærmere oplysninger, der ligger til grund for de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke der er indført midlertidige foranstaltninger. Anmodninger om en sådan fremlæggelse af oplysninger indgives skriftligt umiddelbart efter indførelsen af de midlertidige foranstaltninger, og videregivelsen af oplysningerne finder sted skriftligt hurtigst muligt herefter.

2. De parter, der er nævnt i stk. 1, kan anmode om endelig fremlæggelse af de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det påtænkes at anbefale indførelse af endelige foranstaltninger eller afslutning af en undersøgelse eller en procedure uden indførelse af foranstaltninger, idet der lægges særlig vægt på at fremlægge sådanne kendsgerninger og betragtninger, som afviger fra dem, der lå til grund for indførelsen af de midlertidige foranstaltninger.

3. Anmodninger om endelig fremlæggelse af oplysninger indgives skriftligt til Kommissionen, og skal i tilfælde, hvor der er pålagt midlertidig told, være denne i hænde senest en måned efter offentliggørelsen af toldens indførelse. Er der ikke pålagt midlertidig told, skal parterne have lejlighed til at anmode om endelig fremlæggelse af oplysninger inden for frister, som Kommissionen fastsætter.

4. Den endelige fremlæggelse af oplysninger finder sted skriftligt. Oplysningerne fremlægges snarest muligt under behørig hensyntagen til kravet om beskyttelse af fortrolige oplysninger og normalt ikke senere end en måned inden, der indledes procedurer i henhold til artikel 14 eller 15. Er Kommissionen ikke i stand til at fremlægge oplysninger om visse kendsgerninger eller betragtninger på det pågældende tidspunkt, skal de fremlægges snarest muligt derefter.

Fremlæggelsen foregriber ikke nogen efterfølgende afgørelse, som måtte blive truffet af Kommissionen, men hvis en sådan afgørelse baseres på andre forhold og betragtninger, fremlægges disse hurtigst muligt.

5. Bemærkninger, der fremsættes efter den endelige fremlæggelse af oplysninger, tages kun i betragtning, hvis de modtages inden for en frist, som Kommissionen fastsætter i hvert enkelt tilfælde, og som skal være mindst ti dage, idet der tages behørigt hensyn til sagens hastende karakter. Der kan fastsættes en kortere periode, når yderligere endelige oplysninger skal fremlægges.

Artikel 31

Unionens interesser

1. En afgørelse om, hvorvidt det af hensyn til beskyttelsen af Unionens interesser er påkrævet at gribe ind, træffes på grundlag af en vurdering af alle involverede parters interesser som helhed, herunder den indenlandske erhvervsgrens, brugernes og forbrugernes interesser, og der træffes kun afgørelse i henhold til denne artikel, når alle parter har haft lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter i henhold til stk. 2. I en sådan undersøgelse tages der særligt hensyn til behovet for at

▼B

bringe den fordrejning af handelen, som skyldes skadevoldende subsidiering, til ophør og at genskabe en situation med effektiv konkurrence. De foranstaltninger, der fastsættes på grundlag af den konstaterede subsidiering og deraf følgende skade, må ikke anvendes, når myndighederne på grundlag af alle fremlagte oplysninger klart kan fastslå, at det ikke er i Unionens interesse at anvende sådanne foranstaltninger.

▼M2

2. For at sikre, at Kommissionen kan tage hensyn til alle synspunkter og oplysninger på et solidt grundlag, når den træffer afgørelse om, hvorvidt det er i Unionens interesse at indføre foranstaltninger, kan Unionens producenter, fagforeninger, importører og deres repræsentative sammenslutninger samt repræsentative brugere og repræsentative forbrugerorganisationer inden for de frister, der er fastsat i meddelelsen om indledning af udligningstoldprocedure, give sig til kende og indgive oplysninger til Kommissionen. Sådanne oplysninger eller passende sammendrag deraf stilles til rådighed for de øvrige parter, der er omhandlet i denne artikel, og disse er berettiget til at fremsætte bemærkninger hertil.

▼B

3. Parter, der har handlet i overensstemmelse med stk. 2, kan anmode om at blive hørt. Anmodninger herom skal imødekommes, når de fremsættes inden for de frister, der er fastsat i stk. 2, og det begrundes i henseende til Unionens interesser, hvorfor de pågældende parter bør høres.

▼M2

4. Parter, der har handlet i overensstemmelse med stk. 2, kan fremsætte bemærkninger om anvendelsen af midlertidig told. Sådanne bemærkninger skal være modtaget inden for en frist på 15 dage fra datoen for anvendelse af de pågældende foranstaltninger, hvis der skal tages hensyn hertil, og bemærkningerne, eller passende sammendrag heraf, skal stilles til rådighed for de øvrige parter, som er berettiget til at fremsætte bemærkninger hertil.

▼B

5. Kommissionen gennemgår behørigt indgivne oplysninger og undersøger, om de er tilstrækkeligt repræsentative, og resultaterne af en sådan analyse samt en udtalelse om oplysningernes beskaffenhed forelægges for det i artikel 25 omhandlede udvalg som led i det udkast til foranstaltning, der forelægges i henhold til artikel 14 og 15. Kommissionen bør tage hensyn til de synspunkter, der fremføres i udvalget i henhold til betingelserne i forordning (EU) nr. 182/2011.

6. Parter, der har handlet i overensstemmelse med stk. 2, kan anmode om at blive gjort bekendt med de kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke der sandsynligvis vil blive truffet endelig afgørelse. Sådanne oplysninger fremlægges i det omfang, det er muligt, og uden at dette foregriber senere afgørelser, som Kommissionen måtte træffe.

7. Der tages kun hensyn til behørigt dokumenterede oplysninger.

▼B*Artikel 32***Forbindelsen mellem udligningsforanstaltninger og multilaterale foranstaltninger**

Træffes der over for en indført vare modforanstaltninger, som indføres i henhold til tvistbilæggelsesprocedurerne i subsidieaftalen, og er sådanne foranstaltninger egnede til at afhjælpe den skade, der er forårsaget af udligningsberettigede subsidier, skal udligningstold, der måtte være indført med hensyn til den pågældende vare, alt efter omstændighederne omgående suspenderes eller ophæves.

▼M2*Artikel 32a***Rapport**

1. Kommissionen forelægger under behørig hensyntagen til beskyttelsen af fortrolige oplysninger, som omhandlet i artikel 29, for Europa-Parlamentet og for Rådet en årlig rapport om anvendelsen og gennemførelsen af denne forordning.

Denne rapport indeholder oplysninger om anvendelse af midlertidige og endelige foranstaltninger, afslutning af undersøgelser uden foranstaltninger, tilsagn, genoptagne undersøgelser, undersøgelser, væsentlige fordrejninger og kontrolbesøg, og arbejdet i de forskellige organer, der er ansvarlige for overvågning af gennemførelsen af denne forordning og overholdelsen af heraf afledte forpligtelser. Rapporten omfatter også tredjelandes brug af handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter over for Unionen og klager over indførte foranstaltninger. Den indeholder de aktiviteter, der udføres af høringskonsulenten i Kommissionens Generaldirektorat for Handel og af SMV-helpdesken i forbindelse med anvendelsen af denne forordning.

Rapporten indeholder også oplysninger om håndtering af og hensyntagen til sociale standarder og miljøstandarder i disse undersøgelser. Ved sådanne standarder forstås standarder i multilaterale miljøaftaler, som Unionen er part i, og i ILO-konventioner opført i bilag Ia til denne forordning samt tilsvarende national lovgivning i eksportlandet.

2. Senest den 9. juni 2023 og derefter hvert femte år forelægger Kommissionen en gennemgang af anvendelsen af artikel 12, stk. 1, tredje og fjerde afsnit, af artikel 13, stk. 1, tredje og fjerde afsnit, samt af artikel 15, stk. 1, tredje og fjerde afsnit, herunder en evaluering af denne anvendelse, for Europa-Parlamentet og for Rådet. Denne gennemgang kan om nødvendigt ledsages af et lovgivningsforslag.

*Artikel 32b***Udøvelse af de delegerede beføjelser**

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 12, stk. 1, tillægges Kommissionen for en periode på to år fra den 8. juni 2018, og den kan kun udøves én gang.

▼ **M2**

3. Den i artikel 12, stk. 1, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ⁽¹⁾.

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 12, stk. 1, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og til Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

▼ **B***Artikel 33***Afsluttende bestemmelser**

Denne forordning udelukker ikke anvendelsen af:

- a) særlige bestemmelser, som er fastsat i aftaler mellem Unionen og tredjelande
- b) unionsforordningerne på landbrugsområdet og Rådets forordning (EF) nr. 1667/2006 ⁽²⁾, (EF) nr. 614/2009 ⁽³⁾ og (EF) nr. 1216/2009 ⁽⁴⁾. Nærværende forordning anvendes i tilslutning til disse forordninger og uanset bestemmelser deri, der udelukker anvendelsen af udligningstold
- c) særlige foranstaltninger, forudsat at de ikke er i modstrid med forpligtelserne i henhold til GATT 1994.

*Artikel 34***Rapport**

Kommissionen indarbejder oplysninger om gennemførelsen af denne forordning i sin årlige rapport om anvendelse og gennemførelse af handelsbeskyttelsesforanstaltninger til Europa-Parlamentet og Rådet i medfør af artikel 23 i forordning (EU) 2016/1036.

⁽¹⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1667/2006 af 7. november 2006 om glucose og lactose (EUT L 312 af 11.11.2006, s. 1).

⁽³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 614/2009 af 7. juli 2009 om den fælles handelsordning for ægalbumin og mælkealbumin (EUT L 181 af 14.7.2009, s. 8).

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1216/2009 af 30. november 2009 om en ordning for handelen med visse varer fremstillet af landbrugsprodukter (EUT L 328 af 15.12.2009, s. 10).

*Artikel 35***Ophævelse**

Forordning (EF) nr. 597/2009 ophæves.

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning og skal læses efter sammenligningstabellen i bilag VI.

*Artikel 36***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

BILAG I

LISTE OVER EKSEMPLER PÅ EKSPORTSUBSIDIER

- a) Statens ydelse af direkte subsidier til virksomheder eller erhvervsgrene betinget af disses eksportresultater.
- b) Valutahjemtagelsesordninger eller lignende praksis, der omfatter ydelse af en eksportpræmie.
- c) Indenlandske transporttariffer og fragtrater for eksportforsendelser fastsat eller påbudt af staten på gunstigere vilkår end for indenlandske forsendelser.
- d) Statens eller statslige organers levering, direkte eller indirekte gennem ordninger bemyndiget af staten, af indførte eller indenlandske varer eller tjenesteydelser til brug ved produktionen af eksportvarer på vilkår, der er gunstigere end for leveringen af samme eller direkte konkurrerende varer eller tjenesteydelser til brug ved produktionen af varer til indenlandsk forbrug, hvis (for varers vedkommende) sådanne vilkår er gunstigere end dem, som eksportørerne kan opnå på verdensmarkedet på kommercielt grundlag ⁽¹⁾.
- e) Hel eller delvis fritagelse for eller eftergivelse ⁽²⁾ eller udsættelse af eksport-hensyn af direkte skatter ⁽³⁾ eller bidrag til sociale sikringsordninger, som er betalt eller skal betales af industri- eller handelsvirksomheder.
- f) Særlige fradrag, der har direkte relation til eksport eller eksportresultater, og som ved beregningen af grundlaget for påligningen af de direkte skatter indrømmes ud over fradrag, der gives i forbindelse med produktion bestemt til indenlandsk forbrug.

⁽¹⁾ Ved »på kommercielt grundlag« forstår, at valget mellem indenlandske og indførte varer ikke er underlagt nogen former for restriktioner, men alene beror på kommercielle overvejelser.

⁽²⁾ Udsættelse er ikke nødvendigvis ensbetydende med eksportsubsidier, når der f.eks. opkræves passende renter.

⁽³⁾ I denne forordning forstås ved:

- »direkte skatter«: på lønninger, fortjenester, renter, lejeindtægter, royalty og enhver anden form for indkomst samt ejendomsskatter
- »importafgifter«: told samt andre skatter og afgifter, som ikke er nævnt andetsteds i denne fodnote, og som opkræves ved indførsel
- »indirekte skatter«: afgifter på salg, punktafgifter, omsætningsafgift, merværdiafgift, koncessionsafgift, stempelafgift, afgifter ved overdragelse, skatter på lager og materiel, grænseafgifter og alle andre afgifter end direkte skatter og importafgifter
- »indirekte skatter opkrævet i tidligere led«: skatter opkrævet på varer eller tjenesteydelser, der anvendes direkte eller indirekte ved fremstillingen af en vare
- »indirekte flerledsavgifter«: afgifter, som er fordelt på flere led, og som opkræves, hvor der ikke eksisterer nogen mulighed for senere skattegodskrivning i tilfælde af, at varer eller tjenesteydelser, der er afgiftspligtige i et bestemt produktionsled, anvendes i et senere produktionsled
- »eftergivelse af skatter«: omfatter tilbagebetaling af skatter eller skattenedslag
- »eftergivelse eller godtgørelse«: omfatter hel eller delvis fritagelse for eller udsættelse af importafgifter.

▼B

- g) Fritagelse for eller eftergivelse af indirekte skatter på produktion og distribution af eksportvarer, der overstiger de indirekte skatter⁽¹⁾, der opkræves på produktion og distribution af samme varer, når disse sælges til indenlandsk forbrug.
- h) Fritagelse for og eftergivelse eller udsættelse af indirekte flerledsafgifter opkrævet i tidligere led⁽¹⁾ på varer eller tjenesteydelser, der anvendes ved produktionen af eksportvarer, ud over fritagelsen for eller eftergivelsen eller udsættelsen af tilsvarende indirekte flerledsafgifter opkrævet i tidligere led på varer eller tjenesteydelser, der anvendes ved produktionen af samme varer solgt til indenlandsk forbrug; dog således, at der kan indrømmes fritagelse for eller eftergivelse eller udsættelse af indirekte flerledsafgifter opkrævet i tidligere led for eksportvarer, selv om dette ikke er tilfældet for samme varer solgt til indenlandsk forbrug, hvis de pågældende indirekte flerledsafgifter opkrævet i tidligere led vedrører materialer, der forbruges ved produktionen af den udførte vare (under hensyntagen til normalt svind)⁽²⁾. Dette punkt fortolkes i overensstemmelse med retningslinjerne for forbrug af materialer i produktionsprocessen, jf. bilag II.
- i) Eftergivelse eller godtgørelse af importafgifter⁽¹⁾ ud over dem, der opkræves på indførte materialer, der forbruges ved produktionen af den udførte vare (under hensyntagen til normalt svind); dog således, at en virksomhed i særlige tilfælde kan anvende materialer hidrørende fra hjemmemarkedet i samme mængde og med samme egenskaber og karakteristika som de indførte materialer til substitution for sidstnævnte for at nyde godt af denne bestemmelse, hvis indførslen og de tilsvarende eksporttransaktioner finder sted inden for en rimelig frist, som ikke må overstige to år. Dette punkt fortolkes i overensstemmelse med retningslinjerne for forbrug af materialer i produktionsprocessen, jf. bilag II, og retningslinjerne for fastlæggelse af, om substitutionsgodtgørelsesordninger er eksportsubsidier, jf. bilag III.
- j) Statens (eller særlige statskontrollerede organers) indførelse af eksportkreditgaranti- eller forsikringsprogrammer, programmer for forsikring eller garanti mod omkostningsstigninger for eksportvarer eller programmer mod kursrisici til præmiesatser, som er utilstrækkelige til på lang sigt at dække omkostninger og tab ved gennemførelsen af sådanne programmer.
- k) Statens ydelse (eller ydelse gennem særlige organer, som kontrolleres af staten og/eller handler under dennes myndighed) af eksportkreditter til rentesatser, der er lavere end dem, eksportørerne ellers måtte betale for den således anvendte kapital (eller skulle betale, hvis de optog lån på de internationale kapitalmarkeder for at tilvejebringe kapital med samme løbetid og andre kreditvilkår og i samme valuta som eksportkreditten), eller hel eller delvis overtagelse af omkostninger, der bæres af eksportører eller finansieringsinstitutioner ved optagelse af kreditter, for så vidt de anvendes til at sikre en væsentlig fordel i henseende til eksportkreditvilkårene.

⁽¹⁾ Se fodnote 2 til litra e).

⁽²⁾ Litra h) gælder ikke for merværdiafgiftsordninger og afgiftsjusteringer ved grænsen, som træder i stedet for førstnævnte; spørgsmålet om for vidtgående eftergivelse af merværdiafgift henhører udelukkende under litra g).

▼B

Hvis et medlem af WTO imidlertid er part i et internationalt arrangement om offentlige eksportkreditter, som mindst 12 sådanne oprindelige medlemmer var part i pr. 1. januar 1979 (eller et senere arrangement til afløsning heraf, som disse oprindelige medlemmer har indgået), eller hvis et medlem af WTO i praksis anvender bestemmelserne om rentesatser i det pågældende arrangement, betragtes anvendelsen af eksportkreditordninger, der er i overensstemmelse med disse bestemmelser, ikke som en eksportsubsidieordning.

- l) Enhver anden byrde for statskassen, som udgør en eksportsubsidieydelse i den betydning, der er anvendt i artikel XVI i GATT 1994.

▼ M2*BILAG Ia***ILO-konventioner omhandlet i denne forordning**

1. Konventionen vedrørende tvungent eller pligtmæssigt arbejde, nr. 29 (1930)
2. Konventionen om foreningsfrihed og beskyttelse af retten til at organisere sig, nr. 87 (1948)
3. Konventionen om retten til at organisere sig og føre kollektive forhandlinger, nr. 98 (1949)
4. Konventionen vedrørende lige løn til mandlige og kvindelige arbejdere for arbejde af samme værdi, nr. 100 (1951)
5. Konventionen om afskaffelse af tvangsarbejde, nr. 105 (1957)
6. Konventionen vedrørende forskelsbehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv, nr. 111 (1958)
7. Konventionen om mindstealder for adgang til beskæftigelse, nr. 138 (1973)
8. Konventionen om forbud mod og omgående indsats til afskaffelse af de værste former for børnearbejde, nr. 182 (1999).

BILAG II

RETNINGSLINJER FOR FORBRUG AF MATERIALER I PRODUKTIONSPROCESSEN ⁽¹⁾

1. Indirekte skattnedslagsordninger kan åbne mulighed for fritagelse for eller eftergivelse eller udsættelse af indirekte flerledsaftgifter opkrævet i tidligere led på materialer, der forbruges ved produktionen af den udførte vare (under hensyntagen til normalt svind). På tilsvarende måde åbner godtgørelsesordninger mulighed for fritagelse for eller godtgørelse af importafgifter opkrævet på materialer, der forbruges ved produktionen af den udførte vare (under hensyntagen til normalt svind).

2. I listen over eksempler på eksportsubsidier i bilag I henvises der i litra h) og i) til udtrykket »materialer, der forbruges ved produktionen af den udførte vare«. Ifølge litra h) kan indirekte skattnedslagsordninger indebære ydelse af eksportsubsidier, for så vidt de resulterer i fritagelse for eller eftergivelse eller udsættelse af indirekte flerledsaftgifter opkrævet i tidligere led ud over omfanget af sådanne afgifter, der faktisk er opkrævet på materialer, der forbruges ved produktionen af den udførte vare. Ifølge litra i) kan godtgørelsesordninger indebære ydelse af eksportsubsidier, for så vidt de resulterer i fritagelse for eller godtgørelse af importafgifter ud over sådanne afgifter, der faktisk er opkrævet på materialer, der forbruges ved produktionen af den udførte vare. I begge punkter fastsættes, at der skal tages hensyn til svind, når der træffes afgørelse i sager vedrørende forbruget af materialer ved produktionen af den udførte vare. Litra i) omhandler også substitutionsvarer, hvor dette er relevant.

3. Når det som led i en antisubsidieundersøgelse i henhold til denne forordning undersøges, om materialer forbruges ved produktionen af den udførte vare, anvender Kommissionen normalt følgende fremgangsmåde:

4. Når det påstås, at en indirekte skattnedslagsordning eller en godtgørelsesordning er ensbetydende med, at der ydes subsidier i form af et for stort nedslag i eller en for stor godtgørelse af indirekte skatter eller importafgifter, skal Kommissionen normalt først afgøre, om eksportlandets regering oprettholder og anvender en ordning eller procedure med henblik på at fastslå, hvilke materialer der forbruges ved produktionen af den udførte vare og de forbrugte mængder. Fastlås det, at der anvendes en sådan ordning eller procedure, skal Kommissionen normalt gennemgå ordningen eller proceduren for at se, om den er rimelig, effektiv til det påtænkte formål og baseret på almindelig anerkendt forretningspraksis i eksportlandet. Kommissionen kan anse det for påkrævet i overensstemmelse med artikel 26, stk. 2, at foretage visse praktiske undersøgelser for at efterprøve oplysninger eller for at sikre sig, at ordningen eller proceduren anvendes på en forsvarlig måde.

5. Hvis der ikke foreligger en sådan ordning eller procedure, eller er den ikke rimelig, eller foreligger den og anses for rimelig, men det konstateres, at den ikke anvendes på en forsvarlig måde, vil det normalt være påkrævet, at eksportlandet foretager en yderligere undersøgelse på grundlag af de faktiske

⁽¹⁾ Materialer, som forbruges i produktionsprocessen, er materialer, der indgår som en fysisk bestanddel i eksportvaren, samt energi, brændstoffer og olie, der anvendes i produktionsprocessen, og katalysatorer, der forbruges i forbindelse med fremstillingen af eksportvaren.

▼B

materialer, der indgår, med henblik på at fastslå, om der har været tale om for store betalinger. Finder Kommissionen det påkrævet, kan der foretages en yderligere undersøgelse i henhold til punkt 4.

6. Kommissionen skal behandle materialer som værende indgået som en fysisk bestanddel i den pågældende vare, hvis materialerne er anvendt i produktionsprocessen og er fysisk til stede i den udførte vare. Et materiale skal ikke nødvendigvis være til stede i slutproduktet i samme form som den, hvori det indgik i produktionsprocessen.
7. Ved fastsættelsen af den mængde af et bestemt materiale, der er forbrugt ved produktionen af den udførte vare, skal der normalt tages hensyn til »normalt svind«, og et sådant svind skal normalt anses for at være forbrugt ved produktionen af den udførte vare. Udtrykket »svind« omfatter den del af en given mængde materialer, som ikke har en selvstændig funktion i produktionsprocessen, det forbruges ikke ved produktionen af den udførte vare (f.eks. på grund af en ineffektiv udnyttelse), og det bliver ikke genindvundet, udnyttet eller solgt af den samme producent.
8. Ved afgørelsen af, om det krav om svind, der gøres gældende, er normalt, skal Kommissionen normalt tage hensyn til produktionsprocessen, de gennemsnitlige erfaringer i den pågældende erhvervsgren i eksportlandet og andre relevante tekniske faktorer. Kommissionen skal være opmærksom på, at det er et vigtigt spørgsmål, om eksportlandets myndigheder har beregnet spildprocenten på en rimelig måde, når en sådan sats skal indgå i skatte- eller afgiftsafslaget eller -eftergivelsen.

BILAG III

RETNINGSLINJER FOR FASTLÆGGELSE AF, OM SUBSTITUTIONSGODTGØRELSESORDNINGER ER EKSPORTSUBSIDIER

I

Godtgørelsesordninger kan åbne mulighed for tilbagebetaling eller godtgørelse af importafgifter på materialer, der forbruges i produktionsprocessen ved fremstillingen af en anden vare, hvor sidstnævnte vare ved udførslen indeholder indenlandske materialer med samme egenskaber og karakteristika som de indførte varer, de substituerer. Ifølge litra i) i bilag I kan substitutionsgodtgørelsesordninger indebære ydelse af eksportsubsidier, for så vidt de resulterer i godtgørelse af importafgifter i et omfang, der overstiger afgifter, der oprindeligt opkrævedes på de indførte materialer, for hvilke der kræves godtgørelse.

II

Når der som led i en antisubsidieundersøgelse i henhold til denne forordning foretages en undersøgelse af substitutionsgodtgørelsesordninger, skal Kommissionen normalt anvende følgende fremgangsmåde:

1. I litra i) i bilag I fastsættes, at materialer hidrørende fra hjemmemarkedet kan substituere indførte materialer ved produktionen af en vare bestemt for udførsel, forudsat at der er tale om samme mængde materialer med samme egenskaber og karakteristika som de indførte materialer, der substitueres. Det er vigtigt, at der foreligger en kontrolordning eller -procedure, fordi den gør det muligt for eksportlandets regering at sikre sig og påvise, at den mængde materialer, for hvilken der kræves godtgørelse, ikke overstiger mængden af samme varer, der er udført, uanset under hvilken form, og at der ikke er tale om godtgørelse af importafgifter, der overstiger de afgifter, der oprindeligt opkrævedes på de pågældende indførte materialer.
2. Når det gøres gældende, at en substitutionsgodtgørelsesordning er ensbetydende med, at der ydes subsidier, skal Kommissionen normalt først afgøre, om eksportlandets regering opretholder og anvender en kontrolordning eller -procedure. Fastslås det, at der anvendes en sådan ordning eller procedure, skal Kommissionen normalt gennemgå kontrolprocedurene for at se, om de er rimelige, effektive til det påtænkte formål og baseret på almindelig anerkendt forretningspraksis i eksportlandet. For så vidt procedurene anses for at opfylde betingelserne og anvendes forsvarligt, antages det, at der ikke ydes subsidier. Kommissionen kan anse det for påkrævet i overensstemmelse med artikel 26, stk. 2, at foretage visse praktiske undersøgelser for at efterprøve oplysninger eller for at sikre sig, at kontrolprocedurene anvendes på en forsvarlig måde.
3. Hvis der ikke foreligger sådanne kontrolprocedurer, eller disse ikke er rimelige, eller der er indført sådanne procedurer, som anses for rimelige, men det konstateres, at de ikke anvendes eller ikke anvendes på en effektiv måde, kan der være tale om, at der ydes subsidier. I sådanne tilfælde vil det normalt være nødvendigt, at eksportlandet foretager en yderligere undersøgelse på grundlag af de faktiske transaktioner med henblik på at fastslå, om der har været tale om for store betalinger. Finder Kommissionen det påkrævet, kan der foretages en yderligere undersøgelse i henhold til punkt 2.

▼B

4. Det forhold, at der foreligger en bestemmelse om substitutionsgodtgørelse, i henhold til hvilken eksportørerne kan udvælge bestemte importforsendelser, på hvilke der kræves godtgørelse, bør ikke i sig selv anses for ensbetydende med, at der ydes subsidier.
5. En for stor godtgørelse af importafgifter i den i litra i) i bilag I omhandlede betydning skal anses for at foreligge, hvor en regering betaler renter af pengebeløb, der tilbagebetales i henhold til godtgørelsesordninger, i et omfang svarende til de faktisk betalte eller de betalbare renter.

BILAG IV

(Dette bilag er en gengivelse af bilag 2 til aftalen om landbrug. Vendinger eller udtryk, som ikke er forklaret heri, eller som ikke er umiddelbart forståelige, skal fortolkes i sammenhæng med nævnte aftale)

INDENLANDSK STØTTE: GRUNDLAGET FOR FRITAGELSE FOR NEDSÆTTELSESFORPLIGTELSENE

1. Indenlandske støtteforanstaltninger, for hvilke der påberåbes fritagelse for nedsættelsesforpligtelserne, skal opfylde den grundlæggende betingelse, at de ikke eller højst i ubetydelig grad virker forstyrrende for handelen eller påvirker produktionen. Alle foranstaltninger, for hvilke fritagelse påberåbes, skal derfor opfylde følgende grundlæggende kriterier:

a) den pågældende støtte skal ydes gennem et offentligt finansieret statsligt program (herunder også forud oppebårne offentlige indtægter), der ikke omfatter overførsler fra forbrugere, og

b) den pågældende støtte må ikke virke som en prisstøtte til producenterne;

og desuden gælder de nedenfor anførte kriterier og betingelser for specifikke områder.

Statslige bistandsprogrammer

2. Generelle serviceydelser

Området for denne kategori omfatter udgifter (eller forud oppebårne indtægter) vedrørende programmer, ved hvilke serviceydelser eller fordele tilbydes landbruget eller landdistrikterne. Det omfatter ikke direkte betalinger til producenter eller forarbejdningsevirsomheder. Sådanne programmer, der omfatter, men ikke er begrænset til følgende liste, skal opfylde de generelle kriterier i punkt 1 og de betingelser for særlige områder, der måtte være fastsat nedenfor:

a) forskning, herunder generel forskning, forskning i forbindelse med miljøprogrammer og forskningsprogrammer vedrørende bestemte produkter

b) sygdoms- og skadedyrsbekæmpelse, herunder generelle og produktspecifikke sygdoms- og skadedyrsbekæmpelsesforanstaltninger såsom varslingsystemer, karantæne og udryddelse

c) uddannelse, herunder såvel generelle som specialiserede uddannelsesfaciliteter

d) rådgivningstjenester, herunder tilvejebringelse af midler, der kan lette formidlingen af oplysninger og forskningsresultater til producenter og forbrugere

e) kontroltjenester, herunder generelle kontroltjenester og kontrol af særlige produkter med hensyn til sundhed, sikkerhed, klassificering eller standardisering

f) serviceydelser med henblik på markedsføring og reklame, herunder markedsinformationer, rådgivning og reklame vedrørende bestemte produkter, men ikke udgifter til uspecificerede formål, som sælgerne kan anvende til at nedbringe salgsprisen eller til at give køberne en direkte økonomisk fordel, og

▼B

- g) infrastrukturtjenester, herunder elektricitetsforsyning, veje og andre transportmidler, markeds- og havnefaciliteter, vandforsyningsfaciliteter, dæmninger og afvandingssystemer samt infrastrukturarbejder i tilknytning til miljøprogrammer; i alle tilfælde må udgifterne kun anvendes til tilvejebringelse eller opførelse af anlægsaktiver, og de må ikke omfatte tilskud til faciliteter på bedrifterne, bortset fra almindeligt tilgængelige offentlige forsyningsnet; udgifterne må ikke omfatte støtte til input eller driftsomkostninger eller favorable forbrugstakster.

3. Offentlig oplagring af hensyn til fødevarer sikkerheden ⁽¹⁾

Udgifter (eller forud oppebårne indtægter) vedrørende opbygning og opbevaring af lagre af produkter, der indgår som en integrerende del af et program for fødevarer sikkerhed, der er fastlagt i den nationale lovgivning. Statslig støtte til privat oplagring af produkter som en del af et sådant program kan også være omfattet.

Størrelsen og opbygningen af sådanne lagre skal svare til forud fastlagte mål, der kun er begrundet i fødevarer sikkerhed. De finansielle transaktioner i forbindelse med opbygning og afsætning af lagrene skal være gennemsigtige. Regeringens opkøb af fødevarer skal ske til gældende markedspriser, og salg fra sådanne fødevarelagre skal ske til en pris, der ikke må være lavere end den aktuelle indenlandske markedspris for den pågældende vare og kvalitet.

4. Indenlandsk fødevarehjælp ⁽²⁾

Udgifter (eller forud oppebårne indtægter) i forbindelse med tilvejebringelse af indenlandsk fødevarehjælp til befolkningsgrupper i nød.

Adgangen til at modtage fødevarehjælp skal være undergivet klart definerede kriterier vedrørende de ernæringsmæssige mål. Sådant hjælp skal ydes i form af direkte uddeling af fødevarer til de pågældende eller uddeling af midler, der sætter de støtteberettigede i stand til at købe fødevarer enten til markedspriser eller til subsidierede priser. Statens indkøb af fødevarer skal ske til gældende markedspriser, og der skal herske gennemsigthed med hensyn til, hvorledes støtten finansieres og administreres.

5. Direkte betalinger til producenter

Støtte i form af direkte betalinger (eller forud oppebårne indtægter, herunder naturalydelse) til producenter, for hvilken der påberåbes fritagelse for nedsættelsesforpligtelserne, skal opfylde de grundlæggende kriterier, der er fastsat i punkt 1, samt de specifikke kriterier for de enkelte typer af direkte betalinger, der er fastsat i punkt 6-13. Hvis der påberåbes fritagelse for nedsættelse for en bestående eller ny form for direkte betaling, der ikke er specificeret i punkt 6-13, skal den være i overensstemmelse med kriterierne i punkt 6, litra b)-e), samt med de generelle kriterier, der er fastsat i punkt 1.

⁽¹⁾ I forbindelse med punkt 3 i dette bilag anses statslige oplagringsprogrammer, der tager sigte på fødevarer sikkerhed i udviklingslande, og som gennemføres på en gennemsigtig måde og i overensstemmelse med officielt offentliggjorte objektive kriterier eller retningslinjer, for at være i overensstemmelse med dette punkt, herunder også programmer, under hvilke lagre af fødevarer med henblik på fødevarer sikkerhed erhverves og afhændes til offentligt fastsatte priser, forudsat at forskellen mellem købsprisen og den eksterne referencepris medregnes i AMS.

⁽²⁾ I forbindelse med punkt 3 og 4 i dette bilag anses levering af fødevarer til subsidierede priser med det formål at opfylde den fattige by- og landbefolkning i udviklingslandes behov på regelmæssigt grundlag til rimelige priser for at være i overensstemmelse med bestemmelserne i dette punkt.

▼B

6. Ukoblet indkomststøtte
 - a) Berettigelsen til sådanne betalinger skal fastlægges ved klart definerede kriterier såsom indkomst, status som producent eller jordbesidder, anvendelsen af produktionsfaktorer eller produktionens størrelse i en nærmere fastlagt basisperiode.
 - b) Størrelsen af sådanne betalinger i et givet år må ikke påvirkes eller afhænge af arten eller størrelsen af den produktion (herunder antal husdyr), som producenten har haft i noget år efter basisperioden.
 - c) Størrelsen af sådanne betalinger i et givet år må ikke påvirkes eller afhænge af indenlandske eller internationale priser for nogen produktion, der er foretaget i noget år efter basisperioden.
 - d) Størrelsen af sådanne betalinger i et givet år må ikke påvirkes eller afhænge af de produktionsfaktorer, der er anvendt i noget år efter basisperioden.
 - e) Modtagelsen af sådanne betalinger må ikke betinges af nogen produktion.
7. Ordninger med statslig medfinansiering af indkomstforsikring eller garanterede minimumsindkomster
 - a) Berettigelsen til sådanne betalinger skal være betinget af et indkomsttab, hvor kun indkomster fra landbruget medregnes, og hvor indkomsttabet overstiger 30 % af den gennemsnitlige bruttoindkomst eller en tilsvarende nettoindkomst (idet eventuelle betalinger fra samme eller lignende ordninger ikke medregnes) i den foregående treårsperiode eller af et treårsgennemsnit baseret på den foregående femårsperiode, idet det bedste og det dårligste år ikke medregnes. Enhver producent, der opfylder denne betingelse, skal være berettiget til at modtage betalingerne.
 - b) Størrelsen af sådanne betalinger skal udligne mindre end 70 % af producentens indkomsttab i det år, hvor producenten bliver berettiget til at modtage denne bistand.
 - c) Størrelsen af sådanne betalinger må kun afhænge af indkomsten; den må ikke påvirkes af arten eller størrelsen af den produktion (herunder antal husdyr), som producenten har haft, eller af indenlandske eller internationale priser, der gælder for en sådan produktion, eller af de anvendte produktionsfaktorer.
 - d) Hvis en producent i samme år modtager betalinger som omhandlet i dette punkt og i punkt 8 (hjælp i forbindelse med naturkatastrofer), skal summen af sådanne betalinger svare til mindre end 100 % af producentens samlede tab.
8. Betalinger (enten direkte eller i form af statslig medfinansiering af afgrødeforsikringsordninger) som hjælp i forbindelse med naturkatastrofer
 - a) Berettigelsen til sådanne betalinger må kun opstå ved, at statslige myndigheder formelt anerkender, at der har været eller er tale om en naturkatastrofe eller en lignende katastrofe (herunder sygdomsudbrud, skadedyrsangreb, nukleare ulykker og krig på det pågældende medlems område), og skal være betinget af et produktionstab, der er på mere end 30 % af den gennemsnitlige produktion i den foregående treårsperiode eller af et treårsgennemsnit baseret på den foregående femårsperiode, idet det bedste og det dårligste år ikke medregnes.

▼B

- b) Betalinger som følge af en katastrofe må kun ydes for det tab af indkomst, husdyr (herunder betalinger i forbindelse med dyrlægebehandling af dyrene), arealer eller andre produktionsfaktorer, der skyldes den pågældende naturkatastrofe.
 - c) Betalingerne må ikke udligne mere end de samlede udgifter til genopretelse af sådanne tab og må ikke være knyttet til noget krav om eller nogen angivelse af arten eller størrelsen af den fremtidige produktion.
 - d) Betalinger, der ydes under en katastrofe, må ikke overstige, hvad der er påkrævet for at undgå eller afbøde yderligere tab som defineret under litra b).
 - e) Hvis en producent i samme år modtager betalinger som omhandlet i dette punkt og i punkt 7 (indkomstforsikring eller garanterede minimumsindkomster), skal summen af sådanne betalinger svare til mindre end 100 % af producentens samlede tab.
9. Strukturtilpasningsstøtte i form af ophørsordninger for producenter
- a) Berettigelsen til sådanne betalinger skal fastlægges ved klart definerede kriterier i programmer, der tager sigte på at lette pensioneringen af personer, der deltager i produktionen af afsættelige landbrugsprodukter, eller på at lette sådanne personers overgang til aktiviteter uden for landbruget.
 - b) Betalingerne skal være betingede af, at modtagerne for stedse fuldstændigt ophører med at deltage i produktionen af afsættelige landbrugsprodukter.
10. Strukturtilpasningsstøtte i form af programmer for udtagning af ressourcer
- a) Berettigelsen til sådanne betalinger skal fastlægges ved klart definerede kriterier i programmer, der tager sigte på at fjerne arealer eller andre ressourcer, herunder husdyr, fra den afsættelige landbrugsproduktion.
 - b) Betalingerne skal være betingede af, at arealet udtages af produktionen af afsættelige landbrugsprodukter i mindst tre år, og for husdyrs vedkommende af slagting eller endelig permanent bortskaffelse.
 - c) Betalingerne må ikke betinges af nogen alternativ anvendelse af sådanne arealer eller andre ressourcer, som indebærer produktion af afsættelige landbrugsprodukter.
 - d) Betalingerne må ikke afhænge af produktionens art eller størrelse eller af de indenlandske eller internationale priser for den produktion, der foretages med de arealer eller andre ressourcer, som forbliver i produktion.
11. Strukturtilpasningsstøtte i form af investeringsstøtte
- a) Berettigelsen til sådanne betalinger skal fastlægges ved klart definerede kriterier i statslige programmer, der tager sigte på en finansiel eller fysisk omstrukturering af en producents virksomhed til imødegåelse af objektive konstaterede strukturbetingede handicap. Adgangen til at deltage i sådanne programmer kan også baseres på et klart defineret statsligt program for privatisering af landbrugsarealer.

▼B

- b) Størrelsen af sådanne betalinger i et givet år må ikke påvirkes eller afhænge af arten eller størrelsen af den produktion (herunder antal husdyr), som producenten har haft i noget år efter basisperioden, undtagen hvad følger af litra e).
- c) Størrelsen af sådanne betalinger i et givet år må ikke påvirkes eller afhænge af de indenlandske eller internationale priser for nogen produktion, der er foretaget i noget år efter basisperioden.
- d) Betalingerne må kun ydes for den periode, der er nødvendig for gennemførelsen af den investering, betalingerne vedrører.
- e) Betalingerne må ikke være knyttet til noget krav om eller nogen angivelse af, hvilke landbrugsprodukter modtagerne skal producere, bortset fra krav om, at et bestemt produkt ikke må produceres.
- f) Betalingerne skal være begrænset til det beløb, der er nødvendigt for at udligne det strukturbetingede handicap.

12. Betalinger under miljøprogrammer

- a) Adgangen til at modtage sådanne betalinger skal nærmere fastlægges i et klart defineret statsligt miljø- eller bevarelsesprogram og afhænge af opfyldelsen af særlige betingelser i det statslige program, herunder betingelser vedrørende produktionsmetoder eller input.
- b) Betalingernes størrelse skal være begrænset til de ekstra omkostninger eller de indkomstab, som en overholdelse af det statslige program indebærer.

13. Betalinger under regionalstøtteprogrammer

- a) Berettigelsen til sådanne betalinger skal begrænses til producenter i ugunstigt stillede regioner. Enhver sådan region skal være et klart afgrænset sammenhængende geografisk område, der kan defineres som en økonomisk og administrativ enhed, og som anses for ugunstigt stillet på grundlag af neutrale og objektive kriterier, der klart er fastlagt i lovgivningen og viser, at den pågældende regions vanskeligheder ikke blot skyldes midlertidige omstændigheder.
- b) Størrelsen af sådanne betalinger i et givet år må ikke påvirkes eller afhænge af arten eller størrelsen af den produktion (herunder antal husdyr), som producenten har haft i et givet år efter basisperioden, bortset fra krav om nedsættelse af den pågældende produktion.
- c) Størrelsen af sådanne betalinger i et givet år må ikke påvirkes eller afhænge af indenlandske eller internationale priser for nogen produktion, der er foretaget i noget år efter basisperioden.
- d) Adgangen til sådanne betalinger skal være begrænset til producenterne i de støtteberettigede regioner, og alle producenterne i disse regioner skal i princippet have adgang hertil.
- e) Hvis betalingerne er knyttet til produktionsfaktorer, skal der anvendes degressive satser, når et tærskelniveau for den pågældende produktionsfaktor overstiges.
- f) Betalingerne skal være begrænset til de ekstra omkostninger eller de indkomstab, som landbrugsproduktion i det angivne område indebærer.

BILAG V

OPHÆVET FORORDNING MED OVERSIGT OVER ÆNDRINGER

Rådets forordning (EF) nr. 597/2009

(EUT L 188 af 18.7.2009, s. 93)

Europa-Parlamentets og Rådets forordning Kun punkt 18 i bilaget
(EU) nr. 37/2014

(EUT L 18 af 21.1.2014, s. 1)

BILAG VI

SAMMENLIGNINGSTABEL

Forordning (EF) nr. 597/2009	Nærværende forordning
Artikel 1-11	Artikel 1-11
Artikel 12, stk. 1-4	Artikel 12, stk. 1-4
Artikel 12, stk. 6	Artikel 12, stk. 5
Artikel 13 og 14	Artikel 13 og 14
Artikel 15, stk. 1	Artikel 15, stk. 1
Artikel 15, stk. 2, første punktum	Artikel 15, stk. 2, første afsnit
Artikel 15, stk. 2, andet punktum	Artikel 15, stk. 2, andet afsnit
Artikel 15, stk. 3	Artikel 15, stk. 3
Artikel 16-27	Artikel 16-27
Artikel 28, stk. 1-4	Artikel 28, stk. 1-4
Artikel 28, stk. 5, første punktum	Artikel 28, stk. 5, første afsnit
Artikel 28, stk. 5, andet punktum	Artikel 28, stk. 5, andet afsnit
Artikel 28, stk. 6	Artikel 28, stk. 6
Artikel 29-33	Artikel 29-33
Artikel 33a	Artikel 34
Artikel 34	Artikel 35
Artikel 35	Artikel 36
Bilag I-IV	Bilag I-IV
Bilag V	—
Bilag VI	—
—	Bilag V
—	Bilag VI